Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 187
Vineri 10 februarie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

In acest număr:

● Recensămîntul populației — o importantă acțiune de interes obștesc (pag. 2-a)
● Dr. Francisc Popescu: Un bun stimulent pentru creșterea puilor și întărirea rezistenței lor față de boli (pag. 2-a)
● I.C.A.R. răspunde la întrebările cititorilor (pag. 3-a)
● Gheorghe Rotaru: Cum am organizat controlul calității reparațiilor (pag. 3-a)
● Cauzele conflictelor arabo-israeliene (pag. 4-a)
● Nota guvernului R.P.R. adresată guvernului S.U.A. la 8 februarie 1956 (pag. 4-a)

Cetățeni! Verificați cu atenție listele de alegători!

Conform prevederilor Decretului pentru alegerea deputaților în sfaturile populare, comitetele executive au terminat întocmirea listelor de alegători. In listele de alegători au fost înscriși toți cetățenii Republicii Populare Romîne care au drept de vot precum și cei care dobîndesc acest drept pînă în ziua alegerilor.

Este o datorie de cinste pentru fiecare cetățean al patriei noastre de a verifica din vreme listele de alegători pentru a se convinge dacă la înscrierea numelui său nu s-au făcut omisiuni sau greșeli. In același timp, alegătorii trebuie să vegheze ca pe listă să nu se strecoare numele acelora care în baza Decretului nu au dreptul de a participa la alegeri.

CETĂȚENI! PARTICIPIND LA VERIFICAREA LISTELOR DE ALEGĂTORI, CONTRIBUIȚI LA BUNA PREGĂTIRE ȘI DESFĂȘURARE A ALEGERILOR DE DEPUTAȚI IN SFATURILE POPULARE! INDEPLINIȚI-VĂ CU CINSTE ACEASTĂ INDATORIRE CETĂȚENEASCĂ!

Agronomul de sector

In îndeplinirea importantelor sarcini care revin stațiunilor de mașini și tractoare din documentele celui de-al doilea Congres al partidului, un rol important îl au agronomii de sector. Datorită cunoștințelor tehnice, precum și faptului că în tot timpul anului se află în mijlocul țărănimii muncitoare, agronomii de sector pot da îndrumări competente țăranilor muncitori asupra modului cum trebuie să lucreze pentru a obține producții mari. O activitate rodnică a depus în această direcție agronomul de sector Alexandru Drăguțanu, de la S.M.T. Tecuci, care a sprijinit temeinic pe colectiviștii din comuna Tălpici la întocmirea planului anual de producție și le-a dat o serie de îndrumări cu caracter organizatoric și agrotehnic. Mulți agronomi din S.M.T.-urile noastre lucrează cu rîvnă și dragoste pentru a-și îndeplini importantele sarcini ce le revin.

Trebuie arătat, însă, că, din păcate, în S.M.T.-urile noastre sînt încă numeroși agronomi de sector care nu-și îndeplinesc cu cinste rolul lor de îndrumători ai producției agricole în unitățile deservite și în masa țăranilor muncitori individuali.

La S.M.T. Budești, raionul Oltenița, de exemplu, agronomii de sector desfășoară o activitate cu totul nesatisfăcătoare. Tov. Radu Vlăsceanu, agronom de sector din această stațiune, stă cu săptămînile în șir numai în comuna Radovanu, unde își are locuința, sub pretextul că se interesează de munca colectivei și întovărășirilor agricole din această comună. Datorită acestui fapt, el neglijează îndrumarea celorlalte unități. Așa se și explică în mare măsură de ce în gospodăriile colective din comunele Luica, Aprozi și altele din raza de activitate a acestui agronom de sector pregătirea utilajului și a semințelor pentru campania de primăvară stă pe loc.

In mod formal și birocratic își îndeplinesc sarcinile și unii agronomi de sector de la S.M.T. Salcea, regiunea Suceava, Inotești, regiunea Ploești, S.M.T.-Costești, regiunea Pitești și altele. Aceștia, socotind că unica lor sarcină de acum, în perioada de iarnă, este încheierea contractelor de lucrări, neglijează cu totul sprijinul tehnico-organizatoric pe care au datoria să-l dea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, pentruca aceste unități să se întărească și să se dezvolte necontenit.

In instrucțiunile Ministerului Agriculturii privind sarcinile ce revin agronomilor de sector, se prevede că aceștia „poartă răspunderea organizării muncii brigăzii de tractoare și realizării planului de producție din sectorul său, aplicînd măsurile agrotehnice stabilite pentru fiecare gospodărie colectivă și întovărășire agricolă deservită de S.M.T.“.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, se impune ca, în puținul timp ce a mai rămas pînă la începerea lucrărilor agricole de primăvară, agronomii de sector să lupte pentru a crea toate condițiile necesare folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din brigăzile repartizate în sectoarele de care răspund. In primul rînd, ei trebuie să se preocupe cu toată grija de încheierea de contracte pentru un cît mai mare volum de lucrări complexe, ca astfel să poată fi utilizat din plin întregul utilaj al S.M.T.-urilor. In mod deosebit, ei trebuie să se preocupe de îndrumarea colectiviștilor și întovărășiților pentru ca să grăbească pregătirile pentru campania de primăvară și să îngrijească semănăturile de toamnă cu toată atenția. Totodată, agronomii de sector trebuie să acorde tot sprijinul pentru ca în unitățile cooperatiste de producție agricolă deservite să fie reparat la timp utilajul, să se condiționeze semințele potrivit cerințelor agrotehnice și să fie întocmite planurile de muncă pe campanii agricole.

In campaniile agricole din acest an, S.M.T.-urile vor avea de executat un volum sporit și complex de lucrări. Aceasta cere folosirea cu mai mare randament a întregului parc de mașini și tractoare existent în stațiunile noastre. Mecanizatorii știu din proprie experiență că munca pe tarlale întinse este mult mai ușoară și mai spornică, oferind posibilități largi pentru folosirea din plin a tehnicii în agricultură. De aci decurge una din cele mai importante sarcini ale agronomilor de sector și anume aceea de a desfășura o temeinică muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru a-și tarlaliza ogoarele sau pentru a se uni în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Agronomii de sector și ceilalți mecanizatori care iau parte la acțiunea de încheiere a contractelor de lucrări ce se desfășoară în perioada de față trebuie să muncească în așa fel, încît această acțiune să aibă drept urmare convingerea unui număr cît mai mare de țărani muncitori de a păși pe calea agriculturii socialiste, de a-și uni loturile răzlețe în tarlale întinse, încheind contracte cu S.M.T.-ul pentru a-și lucra pămîntul cu mijloace mecanizate. Luptînd neobosit pentru sporirea producției agricole, agronomii de sector au sarcina măreață de a fi luptători de frunte pentru lărgirea sectorului socialist la sate.

Exemplul agronomului de sector Mirea Eremia de la S.M.T. Cobadin-Constanța, care, desfășurînd o rodnică muncă de lămurire printre țăranii muncitori, a ajutat la înființarea de curînd a întovărășirii agricole din satul Viișoara, și al agronomului de sector Vasile Zaharia de la S.M.T. Chiraftei-Galați, care i-a convins pe toți țăranii muncitori din raza sa de activitate să tarlalizeze ogoarele, trebuie urmat de toți agronomii de sector din S.M.T.-urile noastre.

Obținerea unor cît mai de seamă succese în mărirea producției agricole și în dezvoltarea și întărirea sectorului agricol socialist, va fi posibilă în toate raioanele unde agronomii de sector din S.M.T.-uri îi vor sprijini pe colectiviști și întovărășiți să-și ridice nivelul cunoștințelor agrotehnice. Agronomii de sector au datoria să se preocupe și să ajute ca în gospodăriile colective unde încă nu sînt ingineri agronomi și în întovărășirile agricole să se țină cu regularitate lecțiile planificate la cursurile agrozootehnice de iarnă și trienale.

Prin legăturile lor de fiecare zi cu țăranii muncitori individuali, prin conferințe ținute la căminul cultural etc., agronomii de sector din S.M.T.-uri au datoria să-i îndrume pe țăranii muncitori individuali să citească broșuri agrotehnice, să folosească metode noi de lucru, să lupte cu puteri sporite pentru recolte îmbelșugate.

Indeplinind aceste sarcini, agronomii de sector din S.M.T.-uri vor contribui ca oamenii muncii din agricultură să-și însușească și să aplice știința agrotehnică, să ridice producția agricolă la hectar și să pășească pe calea arătată de Directivele Congresului al II-lea al partidului, calea agriculturii socialiste, în scopul ridicării nivelului de trai al întregului nostru popor muncitor.

Lucrările sesiunii științifice de referate și comunicări a Institutului de cercetări zootehnice

In dimineața zilei de 9 februarie, au început în București lucrările sesiunii științifice de referate și comunicări a Institutului de cercetări zootehnice. La aceste lucrări participă colaboratorii științifici ai Institutului și ai stațiunilor zootehnice experimentale din țară. Sesiunea are drept scop analiza activității desfășurate de I.C.Z. în cursul anului trecut, cît și discutarea problemelor celor mai importante și urgente pe care le ridică practica creșterii animalelor, precum și fixarea sarcinilor ce revin cercetătorilor de pe acest tărîm, în lumina Directivelor celui de al doilea Congres al partidului.

Vor fi de asemenea prezentate referate și comunicări cu privire la ultimele cercetări întreprinse în domeniul zootehnic.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. dr. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii, director al Institutului de cercetări zootehnice.

Lucrările sesiunii vor continua pînă la ziua de 18 februarie a.c.

Timpul probabil pentru zilele de 12, 13 și 14 februarie

Vremea va fi geroasă, cu cer schimbător și cu ninsoare temporară. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nord-est cu intensificări locale în partea de răsărit a țării, unde local va spulbera zăpada. Temperatura va fi în scădere mai accentuată în primele 2 zile, cînd minimele vor oscila noaptea între minus 15 — minus 32 de grade, iar maximele vor fi cuprinse între minus 3 și minus 16 grade. Dimineața și seara ceață locală. Condițiile de iernare a culturilor vor continua să fie nefavorabile.

Urmînd îndemnul partidului

Țăranii muncitori se unesc în diferite forme de cooperare în producția agricolă

Pe zi ce trece, tot mai mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală se conving de avantajele lucrării pămîntului cu ajutorul mijloacelor mecanizate puse la dispoziție de stat prin S.M.T.-uri. Așa bunăoară, zeci de țărani muncitori din comuna Hărmănești, regiunea Iași, au hotărît să-și unească pămînturile învecinate în tarlale întinse, fără haturi, spre a lucra cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului Pașcani.

In fotografie: Un grup de țărani muncitori din Hărmănești semnează contractul de lucrări încheiat cu S.M.T.-ul.

In asociație, munca-i mai rodnică

In comuna noastră, existau mari suprafețe de teren neproductiv sau cu o producție foarte slabă.

Agronomii care veneau prin comună ne spuneau mereu că aceste terenuri, desțelenite și lucrate bine cu mașinile, ar putea da recolte neașteptat de mari. Numărul țăranilor muncitori care ar fi vrut să încheie contracte cu S.M.T.-ul pentru a-și desțeleni terenurile creștea astfel tot mai mult. La îndemnul comuniștilor din comună, în toamna anului 1954, noi am alcătuit o asociație și am încheiat împreună contract cu S.M.T. Curtici.

In cadrul asociației au intrat 77 de familii de țărani muncitori, care și-au unit într-o singură tarla 78 ha de teren slab productiv. In aceeași toamnă, întreaga suprafață a fost desțelenită cu tractoarele.

In primăvară, noi am putut însămînța toate cele 78 de hectare. 25 de hectare le-am semănat cu diferite plante furajere, ca, de pildă, borceag, lucernă, trifoi, sfeclă de nutreț. 15 hectare le-am pus cu sfeclă de zahăr, iar 2,5 hectare cu cînepă. Restul suprafeței am semănat-o cu ierburi perene foarte productive prin părțile noastre, cum sînt păiușul, golomățul, firuța și altele.

Membrii asociației s-au ajutat între ei în tot cursul anului cu brațele și cu atelajele. In felul acesta, noi am reușit să facem la vreme și în bune condiții toate muncile și îndeosebi pe cele de întreținere la sfecla de zahăr. Și astfel, pămînturi de pe urma cărora nu ne alesesem ani și ani de zile cu mai nimic ne-au dat anul trecut cîte 20.000 kg de sfeclă de zahăr la ha, cîte 6.000 kg fîn de borceag, 5.000 kg de cînepă tulpini etc., în vreme ce țăranii muncitori neasociați din comună au recoltat la ha doar 18.000 kg de sfeclă, 3.000 kg de borceag, 3.000 kg cînepă.

Aceste rezultate ne-au făcut să înțelegem mai bine învățătura partidului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Citind și discutînd împreună Raportul prezentat de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al doilea Congres al partidului, mulți dintre noi au hotărît să aducă în asociație și o bună parte din terenul arabil pe care il au.

In felul acesta, suprafața pe care o lucrăm în asociație a crescut la 148 ha. In curînd, ea va fi cu mult mai mare, căci, văzînd succesele noastre, mereu alți țărani muncitori din comună ne cer să-i primim în asociație. Chiar zilele acestea, încă 50 de familii de țărani muncitori au cerut să intre în asociația noastră.

F. Miloaca
președinte al asociației simple din comuna Curtici, raionul Arad

Crește numărul asociațiilor pentru cultivarea de plante tehnice

In cursul anilor 1954-1955, numeroși țărani muncitori din comunele și satele raionului Băilești, regiunea Craiova, s-au asociat pentru a cultiva împreună plante tehnice și îndeosebi sfeclă de zahăr. Datorită întrajutorării în muncă cu brațele, atelajele și uneltele, ei au obținut recolte cu mult mai bogate decît cultivatorii care au lucrat individual. Astfel, cele 26 de familii de țărani muncitori din comuna Siliștea-Crucii care au cultivat în asociație 11,75 ha cu sfeclă de zahăr au obținut o recoltă medie de 18.300 kg la hectar, în timp ce țăranii muncitori neasociați din aceeași comună au dobîndit în medie abia 12.500 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Convingîndu-se de avantajele cooperării în muncă, încă 16 familii de țărani muncitori din comuna Siliștea-Crucii au alcătuit de curînd o nouă asociație pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Alte asociații pentru cultivarea sfeclei de zahăr au luat ființă zilele acestea în comunele Urzicuța, Galicea Mare și Băilești.

Iau ființă noi întovărășiri agricole

● Organizația de partid din satul Lunca, raionul Istria, a desfășurat o intensă muncă de lămurire pentru a convinge pe țăranii muncitori de foloasele lucrării în comun a pămîntului. Ca urmare a acestei munci, zilele trecute 17 familii de țărani muncitori au constituit o întovărășire agricolă, în care s-au înscris cu 69 ha de teren arabil. Printre primii care s-au înscris în întovărășire au fost comuniștii Ion Țurcanu, Ion Cloc și alții.

Vasile Nicolau

● Tot mai mulți țărani muncitori din cuprinsul raionului Giurgiu se conving de avantajele muncii în comun. Zilele acestea, în comuna Pietrele, 42 de familii de țărani muncitori au întemeiat o întovărășire agricolă, în cadrul căreia vor lucra 42 ha de teren arabil. Alte două întovărășiri agricole au mai luat ființă în comunele Arsache și Dala.

Traian Barbălată

Incă o gospodărie colectivă

An de an, țăranii muncitori din comuna Băleni, regiunea Galați, își lucrează tot mai bine pămîntul. Pentru cei mai mulți dintre ei, anul 1955 a fost bogat în roade. Dar cele mai bogate recolte tot colectiviștii le-au dobîndit. Cu 300 kg de grîu, cu 865 kg de orz, cu 400 kg de porumb și 1.000 kg. de floarea-soarelui au obținut ei mai mult la hectar, față de țăranii individuali. S-a dovedit astfel o dată mai mult că munca în gospodăria colectivă e cu mult mai spornică, mai bogată în roade. Pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviștii au primit cîte 19,300 kg de cereale, în afară de bani și de alte produse animale și legumicole. Pentru cele 400 de zile-muncă efectuate cu familia lui, colectivistului Miron Neculiță i-au revenit peste un vagon de diferite produse, din care 7.720 kg numai cereale.

Văzînd cu ochii lor avantajele muncii în comun, tot mai mulți țărani muncitori din Băleni se îndreaptă spre colectivă. Numai de la împărțirea veniturilor, aproape 20 de familii de individuali au depus cereri de înscriere în gospodăria colectivă. Comuna Băleni este însă o comună mare, întinsă de-a lungul unei șosele pe o distanță de mai mulți kilometri. Celor din partea de sus a comunei, unde se află terenul colectivei, le-a venit mai ușor să intre în gospodăria existentă. Țăranii muncitori care își au gospodăriile în capătul celălalt al satului se gîndeau însă la drumul lung pe care l-ar avea de străbătut în fiecare zi pînă la tarlalele colectivei și asta îi ținea în loc. „N-ar fi oare mai bine să întemeiem o colectivă, aici, în partea aceasta a satului?“ se întrebau unii.

★

Primele zile ale anului 1956...

In comună, se prelucrau documentele celui de al II-lea Congres al partidului. Invățămintele desprinse din documentele Congresului partidului i-au făcut pe oamenii din această parte a comunei să nu mai piardă nici o zi, ci să treacă la fapte, pentru ca viitoarele munci agricole să-i găsească și pe ei uniți într-o gospodărie colectivă.

Membrii comitetului de inițiativă pentru înființarea celei de a doua gospodării colective din Băleni, în frunte cu comuniștii Gheorghe Moise, Costea Bălăoiu, Alexe Crăciun și alții, și-au început activitatea. Le-au dat ajutor și unii membri ai celeilalte gospodării — Alexa Petrica, Marin Iordache, Ghiță C. Marinoaia, Ionică Oprea, Gheorghe Cristea și alții — care au putut lămuri multe din problemele ce-i frămîntau pe individuali. Directorul S.M.T.-ului Chiraftei, tov. Niculae Sereda, ing. agronom Viorel Antal și organizatorul de partid Mihalache Manea de la același S.M.T. au fost și ei printre agitatorii care au mers din casă în casă pentru a sta de vorbă cu oamenii și a le arăta pe îndelete avantajele gospodăriei colective, felul cum este organizată și răsplătită munca în colectivă.

Zilele treceau una după alta și o dată cu ele creștea și numărul celor care se hotărau să pornească pe drumul cel nou. In preajma clădirii aleasă ca sediu pentru viitoarea gospodărie colectivă era mare forfotă. Nevestele viitorilor colectiviști nu mai pridideau făcînd curățenie și dichisind încăperile clădirii. Bărbații construiau un gard nou și înălțau stîlpii pe care aveau să fixeze placarda cu numele gospodăriei. In curtea viitoarei gospodării colective începeau să se adune care și căruțe, pluguri, boroane și alte unelte agricole, iar în grajdul de curînd amenajat se găseau primele perechi de boi aduse. La căminul cultural, școlarii pregăteau un program artistic special pentru ziua în care părinții lor aveau să pășească în viața cea nouă.

Chiar și în aceste ultime zile din preajma inaugurării noii gospodării colective s-au mai prezentat noi cereri de înscriere. „Tovarăși, a spus Spînu C. Petrache, cînd a venit și a cerut să fie înscris în gospodărie, m-am hotărît și eu să intru în colectivă. Vreau ca și eu, nevasta și cei trei copii pe care-i avem, să trăim mai bine, așa cum am văzut cu ochii noștri că trăiesc colectiviștii“.

Nu de mult a avut loc inaugurarea celei de a doua gospodării colective din Băleni. A fost sărbătoare în toată comuna.

Cele 51 de noi familii de colectiviști s-au angajat ca în scurtă vreme să facă din gospodăria lor o gospodărie bogată și înfloritoare, așa cum este astăzi prima colectivă întemeiată în comuna lor.

I. NICOLAE

Luna popularizării agrotehnicii sovietice

Din inițiativa A.R.L.U.S.-ului, în luna februarie, la sate se desfășoară Luna popularizării agrotehnicii sovietice. In cadrul acestei acțiuni, au loc expuneri făcute de ingineri, tehnicieni, agronomi, din cadrul secțiilor agricole raionale, învățători, întîlniri între fruntașii recoltelor bogate și țăranii muncitori, schimburi de experiență și vizite la gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat fruntașe etc.

In raioanele Bacău, Buhuși, Roman din regiunea Bacău, s-au ținut pînă acum numeroase expuneri și convorbiri cu țăranii muncitori în legătură cu metodele agrotehnice înaintate. In raionul Roman, conferința cu tema „Viața îmbelșugată a țărănimii colhoznice“ a fost ținută în 85 de comune și gospodării agricole colective, iar în raionul Bacău în peste 40 de comune.

Asemenea acțiuni care au loc în toate regiunile țării contribuie la înarmarea țărănimii muncitoare cu noi cunoștințe folositoare în vederea bunei desfășurări a campaniei agricole de primăvară. (Agerpres).

Prima expoziție a inovatorilor din agricultură

In curînd se va deschide la București prima expoziție a inovatorilor din agricultura R.P.R. La această expoziție vor fi prezentate cele mai importante inovații ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, stațiuni experimentale și diferite instituții. Aceste inovații aduc o contribuție însemnată la sporirea recoltelor, îmbunătățirea condițiilor de muncă, la creșterea mecanizării lucrărilor agricole, la realizarea de economii etc.

Inginerul Ion Dimitriu din Direcția generală S.M.T. a construit un dispozitiv care adaptat la batoza tip „Vasile Roaită“ fără a-i modifica construcția, treieră lucerna și trifoiul printr-o singură operație. După calculele făcute, prin adaptarea acestui dispozitiv, economiile care se realizează din recuperarea pierderilor de semințe, carburanți, manipulație, întreținerea mașinii și reparații se ridică la 10 milioane lei anual, socotindu-se treieratul întregii cantități de semințe de lucernă și trifoi.

Studiind propunerea venită din rîndurile mecanizatorilor, un colectiv de tehnicieni și mecanici de la S.M.T.-Budești, regiunea București, au confecționat în stațiune o mașină de însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Această mașină se montează direct pe cultivatorul C.U.T.—21, avînd proprietatea de a executa în același timp cultivatul și însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat. Mașina cultivator-semănătoare a fost folosită pentru prima oară la însămînțările din primăvara anului 1955.

Printre inovațiile în curs de generalizare este și „Incubatorul universal D—3“ al inginerului Ion Donciulescu, laureat al Premiului de Stat. Noul incubator imită procesul natural de clocire a ouălor, asigurînd un procent ridicat de ecloziune. Aceasta va înlesni producerea de pui la sate, acolo unde încă nu există curent electric. După antecalculele făcute, în primul an de folosire, în urma introducerii în producție a 400 de incubatoare cu o capacitate de 2.500 de ouă fiecare, se vor obține economii de circa 16 milioane lei.

In anul 1955 s-au înregistrat pentru sectorul agricol 1.415 propuneri de inovații, adică cu 300 mai multe decît în 1954. Inovațiile aplicate aduc economii anuale în valoare de 28.448.000 lei. Inovatorii au fost premiați cu 492.352 lei.

Fruntașă pe regiune

Zilele trecute, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei de stat Drăgășani au trăit momente de mare bucurie. Drept răsplată pentru munca lor rodnică, ei au primit drapelul de gospodărie fruntașă pe regiune.

Aplicînd pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, organizîndu-și bine munca, colectivul acestei gospodării și-a realizat planul de producție pe anul 1955, în proporție de 172 la sută. In cadrul întrecerii socialiste, s-au obținut rezultate deosebit de frumoase. Brigada viticolă, condusă de maistrul Duțoi Ilie, și-a realizat planul în proporție de 227 la sută, dînd peste plan 160 tone de struguri. Maistrul culturii de portaltoi Raiciu Ion și-a realizat planul de producție la coarde în procent de 200 la sută, dînd 4.000.000 coarde de portaltoi peste plan. S-a evidențiat în mod deosebit și maistrul școlilor de vițe, Popescu Marin, care a dat peste plan 70.000 bucăți de vițe calitatea întîi.

De asemenea, s-au distins în întrecerea socialistă muncitorii Florea Trandafir, Globașu Nicolae, Didina Dovleac, Lalut Maria și alții, care și-au realizat norma zilnică în proporție de 160—190 la sută.

Cu prilejul festivității înmînării drapelului, a avut loc și premierea celor mai vrednici maiștri și muncitori din gospodărie. Un număr de peste 300 muncitori, maiștri și ingineri au primit premii în valoare de 71.620 lei și 103.352 kg cereale. Printre aceștia, se află maistrul Raiciu Ion, care a primit suma de 4.580 lei, Duțoi Ilie care a primit peste 3.000 lei, muncitorii Dovleac Ion, care a fost premiat cu aproape 2.200 lei și Curea T., care a primit 1.290 lei. Cu toții au primit în plus cîte 500—700 kg de cereale.

Ion Aslan
corespondent

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

Gospodari harnici

In comuna Secueni, raionul Roman, se fac intense pregătiri pentru muncile de primăvară. Astfel, la centrul de selecționare a semințelor, unde funcționează un selector mecanic, sînt aduse zilnic 1.500—2.000 kg de orz și ovăz, iar la cele patru ateliere de fierărie din comună, plugurile, grapele, prășitoarele și alte unelte agricole au fost reparate în procent de peste 80 la sută.

De asemenea, țăranii muncitori din Secueni transportă zilnic la cîmp mari cantități de îngrășăminte naturale. Pînă mai zilele trecute au fost transportate și așezate în grămezi pe terenurile ce urmează a fi arate în primăvară peste 160.000 kg de gunoi de grajd bine putrezit.

Fruntași pe comună în efectuarea lucrărilor de pregătire a campaniei agricole de primăvară sînt țăranii muncitori Constantin Bosinceanu, Constantin Bădărău, Maria Ivanciuc, Gh. Cioban, Gh. Samson și mulți alții.

Elena Ibrian

Pentru recolte bogate de legume

In vederea obținerii de cantități cît mai sporite de legume și zarzavaturi, muncitorii și tehnicienii din secția legumicolă de la gospodăria de stat „6 Martie“ din raionul Călărași, fac pregătiri intense. Astfel, au fost revizuite și reparate toate ramele și s-au înlocuit geamurile sparte pentru 3000 m.p. de răsadnițe.

Pînă la data de 3 februarie, muncitorii din acest sector, sub îndrumarea tehnicienilor, au amenajat 120 m.p. gropi pentru răsadnițe și au cărat peste 130 tone gunoi neputrezit și 100 tone mraniță. Conducerea gospodăriei s-a preocupat încă din toamnă de procurarea semințelor necesare grădinii legumicole. Cele 15 vagoane cartofi pentru sămînță, arpagicul și alte diferite semințe sînt păstrate în bune condițiuni.

Muncă însuflețită

Țăranii muncitori din comuna Florica, raionul Pogoanele, se pregătesc cu intensitate pentru campania însămînțărilor de primăvară.

Incă din primele zile ale lunii decembrie, cele trei centre de reparat unelte agricole, aprovizionate din timp cu materiale necesare, au început să funcționeze din plin. In scurtă vreme, a fost reparat în cele mai bune condiții aproape întregul inventar agricol ce va fi folosit la muncile de primăvară: 35 de pluguri, 19 grape, 4 semănători, 1 trior, 2 vînturători și 35 de căruțe.

Totodată, au fost pregătite mari cantități de semințe de porumb, floarea-soarelui și orz. Pentru încercarea puterii de încolțire a semințelor, în comună s-au înființat 32 de centre de germinație, pe grupe de case.

Indrumați de tehnicianul agronom Ion Sugă, țăranii muncitori din comună vor îngrășa anul acesta cu gunoi de grajd mari suprafețe. Numai în decurs de trei săptămîni ei au transportat la cîmp 788 tone de gunoi de grajd.

Cine-i mai cîştigat?

> „Superioritatea formelor socialiste de producţie agricolă îşi găseşte expresia nu numai în recoltele mai mari, ci şi în veniturile pe care le împart membrilor lor şi care întrec cu mult pe acelea ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale".
>
> *(Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).*

E noapte tîrziu. Viscolul suflă cu atîta furie, de parcă toate stihiile lumii s-ar fi năpustit asupra satului Mitoc. Luminile s-au stins de mult. Satul pare pustiu. Pe una din uliţe, un om îmbrăcat într-un cojoc lung de oaie se luptă din greu cu viscoliţa. Este Vasile Cîrian, care se întoarce de la colectivistul Ştefan Anton. Stătuseră de vorbă împreună ceasuri în şir. Cînd a fost să plece, Ştefan i-a spus: „Ei, măi Vasile, după ce făcurăm socoteala asta, cred că te-ai convins că tot eu sînt mai cîştigat". Vorbele acestea îi stăruiau mereu în minte.

Ajuns acasă, Vasile Cîrian închise portiţa, în dosul căreia se formase un troian de zăpadă, apoi, ca de obicei, luă felinarul din chelar şi se duse să dea o raită pe la grajd. Avea doi boi mari şi frumoşi, la care ţinea ca la ochii din cap; o vacă cu lapte şi cîteva oi. Pînă nu de mult, avusese şi trei porci. Unul îl tăiase, iar pe ceilalţi doi îi vînduse. Luase pe ei vreo 2.200 lei. O sumă frumuşică. După ce aruncă vitelor cîte un braţ bun de fîn, Cîrian îşi aprinse o ţigară şi se aşeză pentru un moment pe o laviţă lîngă uşă.

Frămîntat de gînduri

În minte îi stăruiau încă cifrele din socoteala ce-i făcuse colectivistul Ştefan Anton. Simţea cum gîndurile i se învălmăşesc. Îşi aduse aminte de toamna aceea cînd Ştefan îl îndemnase şi pe el să pornească pe drumul cel nou. „Hai cu noi, Vasile, în colectivă, că aici e locul tău. Eşti om vrednic şi priceput şi ai să agoniseşti venituri, nu glumă. Partidul ne vrea numai binele". Cîrian se frămîntase, se mai ciondănise cu nevastă-sa, care se împotrivea şi, în cele din urmă, îi spusese lui Ştefan:

— „Cum să dau eu boii mei pe mîna altora? Las' c-o să mă descurc eu şi singur. Am 5 hectare de pămînt, vite, căruţă, plug... Nevasta e sănătoasă, feciorul tocmai bun de muncă. Sîntem în stare să ne agonisim cele necesare traiului!"

— Parcă eu n-am tot atîta avere ca tine, îi răspunse Ştefan. Şi tot trei inşi o să muncim în colectivă. Treaba ta. Poţi să mai aştepţi. Dar, mai tîrziu, peste un an-doi, o să vezi că tot eu o să fiu mai cîştigat.

Aşa se făcu că Vasile Cîrian nu s-a numărat printre cei 34 de ţărani muncitori care în toamna lui 1950 au întemeiat gospodăria colectivă „Dezrobirea".

Roadele muncii unite

La început, treburile în gospodăria colectivă n-au mers ca pe roate. Au fost întîmpinate greutăţi. Avuţia obştească a colectiviştilor era destul de mică: vreo 6 boi, 4 căruţe, 2-3 pluguri, cîteva boroane şi alte unelte. În cei 5 ani care au trecut de atunci, gospodăria colectivă a crescut mereu şi s-a întărit. În acest răstimp, alături de cele 34 de familii, au mai intrat încă 30 de ţărani muncitori, astfel că suprafaţa de teren arabil a colectivei a crescut pînă la 426 ha. Gospodăria are acum 23 de perechi de boi, 8 cai, o turmă de aproape 600 de oi, vreo 40 de porci, 10 stupi, o magazie de cereale, pătul pentru porumb, saivan de oi şi un bogat inventar agricol.

Muncind laolaltă pe terenuri întinse, cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor puse la îndemînă de S.M.T. Zorleni, colectiviştii au reuşit întotdeauna să facă lucrările agricole mult mai repede şi mai bine decît individualii, obţinînd astfel recolte aproape duble, faţă de cei din afara colectivei. Anul trecut, de pildă, colectiviştii din Mitoc au cules în medie la hectar cîte 3.000 kg de grîu, 4.553 kg de orz, 2.000 kg de porumb, 2.070 kg de secară, 1.676 kg de floarea-soarelui şi peste 1.000 kg de mazăre. Ţăranii muncitori individuali au obţinut şi ei recolte destul de bune faţă de alţi ani, dar acestea nici pe departe nu se pot compara cu cele strînse de colectivişti. La grîu, ei au obţinut în medie 2.000 kg la hectar, la porumb, 1.500 kg, la floarea-soarelui 1.000 kg, la secară 1.200 kg, iar la mazăre, 870 kg.

Anul trecut Vasile Cîrian a cultivat cu grîu 1,45 ha, cu porumb 1,86 ha, cu floarea-soarelui 0,75 ha, iar cu diferite furaje, un hectar şi ceva. Semănatul grîului l-a făcut ca de obicei prin împrăştiere cu mîna, iar porumbul şi floarea-soarelui le-a semănat în urma plugului. A încercat să ţină pasul cu colectiviştii, dar n-a fost cu putinţă. În timpul muncilor agricole pierdea zile întregi numai cu drumurile. Căci aşa are el pămîntul, împărţit în vreo 4 bucăţi aflate la distanţă de 5-6 km una de alta. În vreme ce colectiviştii au prăşit porumbul şi floarea-soarelui de cîte 3 ori, el n-a izbutit să facă decît 2 praşile. Mult timp pierdea cu drumurile ce le făcea de la un ogor la altul, apoi munca făcută de unul singur şi cu unelte simple e grea şi fără spor. Ca urmare, nici roadele nu-s cele dorite.

Socoteala

După ce mai aranjă aşternutul vitelor, Vasile Cîrian intră în casă. Tudora, nevastă-sa, îl aştepta cu mîncarea pregătită pe plita caldă.

— Da' unde întîrziaşi, omule, pînă la ceasul ăsta?

— Am fost la Ştefan. Tot vorbind ba despre una, ba despre alta, timpul a trecut.

— Da' ce-ţi fi avut atîta de vorbit?

— Am făcut o socoteală, ca să vedem care dintre noi doi a ieşit mai cîştigat.

— Ei, şi cum a fost?

— Păi, stai să-ţi spun pe îndelete. Mai întîi, am făcut socoteala veniturilor din '53 şi '54. În '53, Ştefan a dus acasă cu 6.364 kg de produse mai mult decît noi, iar în '54, cu aproape 1.000 de kg.

— Bine, bine, asta-i ce a fost. Da' să vedem cum aţi făcut socoteala pe anul trecut, că doar, slavă domnului, am cules şi noi destule bucate. Şi-apoi, nu uita că am vîndut doi porci, că avem vacă cu lapte, 4 oi şi că ai mai cîştigat vreo 1.200 lei şi cu cărăuşia.

— N-avea grijă că n-am scăpat nimic. Ce are fiecare pe lîngă casă, asta-i altă socoteală. Ştefan are şi el în ogradă vacă cu lapte, păsări, a vîndut un porc şi acum mai are unul. N-am mai socotit veniturile din gospodăria personală.

E vorba de produsele cu care ne-am ales fiecare: eu, din munca pe pămîntul meu, el, de pe urma muncii în colectivă. Uite aici.

Şi Vasile Cîrian scoase din buzunar hîrtia pe care era făcută socoteala produselor primite anul trecut de colectivistul Ştefan Anton şi a celor cu care s-a ales el. Pe hîrtie era făcut un tabel de felul celui care se vede mai jos:

PRODUSELE OBŢINUTE (în kg.) în 1955	Anton Ştefan (colectivist)	Vasile Cîrian (individual)
Cereale şi floarea-soarelui . . .	9.702	6.980
Produse animale	43	—
Vin	240	120
Diverse nutreţuri	9.000	5.000
TOTAL	18.985	12.100
Valoarea în bani a produselor (la preţurile de achiziţie)	14.580	7.140
Alte venituri (din cărăuşie etc.) . .	—	3.200
TOTAL	14.580	10.340
Cheltuieli de producţie (sămînţă, unelte, întreţinerea animalelor) şi obligaţii faţă de stat (cote, impozite)	—	2.843
TOTAL VENITURI BĂNEŞTI	14.580	7.497

— Cu totul, spuse el, după cum vezi, noi am cules 6.980 kg de grîu, porumb şi floarea-soarelui şi vreo 5.000 kg. de nutreţ. Din cantitatea de cereale, trebuie să scădem însă cotele şi sămînţa oprită pentru anul acesta şi ceea ce am vîndut pentru a plăti repararea uneltelor, întreţinerea animalelor, impozitul. În total, vreo 2.140 kg. Deci, pentru hrana noastră, a vitelor şi pentru alte trebuinţe, ne-au mai rămas cam 4.840 kg. Păi, ia spune şi tu, se compară cantitatea asta cu cele 9.702 kg de boabe primite de Ştefan pentru cele 800 de zile-muncă pe care le-a făcut în anul trecut? Şi unde mai pui că din produsele astea el nu mai pune deoparte sămînţa, nu dă cote, nu vinde pentru a-şi acoperi cheltuielile privind munca pămîntului. Cotele le predă gospodăria colectivă. Tot ce a dus el acasă este numai pentru ai lui şi pentru vite. Şi dacă socotim produsele în bani, vedem că el este şi mai cîştigat. Nu mai vorbesc de furajele pe care le-a primit. Să tot aibă vitele lui de mîncare pînă la iarna cealaltă. Pe cînd noi... dacă iarna o să fie lungă, nu ştiu cum o să ne descurcăm. Va trebui să mai vindem din bucate ca să facem rost de nutreţ pentru animale.

— Ai dreptate, omule, într-adevăr, colectiviştii dobîndesc venituri mai mari decît noi. Asta înseamnă că munca laolaltă este mai rodnică. Mă gîndeam deunăzi la Ion Breazu, la Costache Rusu şi alţii ca ei. Altă dată, o duceau tare greu. Acum, ne-au luat-o şi ei înainte.

— Aşa-i, nevastă. Toţi ne-o iau înainte. Ştefan şi-a făcut gard şi pătul numai din scîndură. Nu-ţi mai spun ce am văzut în casă la el. Podele noi în toate odăile, maşină de cusut, îmbrăcăminte — cîte 2-3 costume de haine, rochii, încălţăminte. Şi toate astea de pe urma veniturilor dobîndite în gospodăria colectivă.

Îmi pare rău că nu l-am ascultat pe Ştefan cînd m-a îndemnat să intru în colectivă. Îmi spunea el încă de pe atunci că o să fie mai cîştigat decît mine. Şi a avut dreptate. De-aia nu mai stau la îndoială, ci sînt hotărît să fac cerere de înscriere în colectivă.

N. IANCU şi C. BUDA

Ţara întreagă se pregăteşte de alegeri

La casa alegătorului

În gospodăria agricolă colectivă din satul Cîrpiţi, regiunea Iaşi, s-a deschis, nu de mult, „Casa alegătorului". Aceasta este vizitată cu mult interes de către numeroşi colectivişti şi ţărani muncitori cu gospodării individuale din comună.

Zilnic, la Casa alegătorului se desfăşoară o bogată activitate politică şi culturală în legătură cu alegerile ce vor avea loc la 11 martie. Într-o seară, de pildă, s-a organizat conferinţa „Despre alegerile din trecut şi cele de astăzi", conferinţă pe care a ţinut-o colectivistul Nicolae Bivolaru. Au mai luat cuvîntul numeroşi colectivişti şi ţărani muncitori mai vîrstnici, care au povestit din amintirile lor în legătură cu felul în care se pregăteau şi se desfăşurau alegerile în trecut.

La Casa alegătorului s-a introdus un „Caiet de întrebări şi răspunsuri". În acest caiet, mulţi colectivişti şi ţărani muncitori au pus întrebări în legătură cu pregătirea alegerilor şi desfăşurarea lor. La aceste întrebări, agitatorii răspund în scris şi, dacă este cazul, verbal celor care au de cerut lămuriri. Pînă acum, la cele mai multe întrebări a răspuns agitatorul Iordache Teslaru.

De multe ori, discuţiile care se duc la Casa alegătorului între colectiviştii şi ţăranii muncitori ce se întîlnesc aci nu sînt legate numai de alegeri. Prilejul acesta este folosit şi pentru popularizarea succeselor gospodăriei colective. Colectiviştii vorbesc ţăranilor muncitori despre avantajele muncii în comun, despre veniturile ce le realizează muncind în gospodărie, venituri care întrec cu mult pe cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Program artistic în cinstea alegerilor

În comuna Vîrlezi, raionul Bujoru, se desfăşoară o rodnică activitate culturală legată de alegerile ce vor avea loc la 11 martie. De curînd, la căminul cultural din comună a fost prezentat un program artistic închinat alegerilor. Programul a fost pregătit de către tinerii ţărani muncitori. El a cuprins cîntece, dansuri, monologuri şi dramatizarea schiţei „Socoteala" de Al. Vlahuţă.

Cu prilejul prezentării spectacolului, tov. N. Panait, din partea comitetului raional de partid, a vorbit despre rolul sfaturilor populare şi despre însemnătatea apropiatelor alegeri de deputaţi în sfaturile populare.

Pe cei mai buni

S-a înserat. Gerul a devenit mai aspru, mai inţepător. Pe unu din uliţele satului Cornetu, raionul Domneşti, cîţiva oameni se îndreaptă grăbiţi către casa ţăranului muncitor Marin G. Ştefan. Aci va avea loc adunarea obştească pentru propunerea candidatului circumscripţiei a 12-a electorală în alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare. Cetăţenii participă în număr mare la această adunare în care vor desemna drept candidat pe cel mai bun dintre ei, un gospodar de frunte, cu multă tragere de inimă pentru treburile obşteşti.

...Adunarea a început...

— Noi ştim tovarăşi — a spus primul dintre vorbitori, ţăranul muncitor Marin Ştefan — că multe s-au înfăptuit în satul nostru în ultimii ani, datorită în bună măsură şi muncii depuse de deputaţii noştri. Să vorbim, bunăoară, despre electrificarea comunei. Zeci de ani ne-au tot făgăduit primarii de pe vremuri. Ziceau că vor face şi vor drege şi-o să ne bucurăm şi noi de lumina electrică. Dar vorba lor, ca şi celelalte promisiuni pe care obişnuiau să le facă cu ghiotura în preajma alegerilor, a rămas vorbă goală. Dorinţa noastră de a ne electrifica comuna s-a împlinit abia în anii puterii populare. Deputaţii noştri au fost în fruntea acţiunii de electrificare şi acum, în casele multora dintre noi, arde becul electric. Peste cîteva zile, alte patruzeci de case vor fi electrificate şi apoi altele şi altele.

Cetăţenii circumscripţiei electorale nr. 12 ascultau cu viu interes cuvintele vorbitorului. Fiecăruia îi erau bine cunoscute înfăptuirile din ultimii ani în satul lor, înfăptuiri la care sfatul popular, bizuindu-se pe sprijinul cetăţenilor, a adus o mare contribuţie. Mulţi dintre ei au muncit voluntar la înălţarea noii şcoli, a cărei construire începuse toamna trecută, mulţi vor ajuta la ridicarea clădirilor pentru baia populară şi casa de naşteri. Pentru ca realizările lor să fie cît mai multe, cetăţenii comunei se străduiesc să propună drept candidaţi pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare pe cei mai destoinici şi mai vrednici gospodari.

Cînd ţăranul muncitor Marin G. Ştefan a propus drept candidat în circumscripţia a 12-a pe Stancu Marin, toţi cei de faţă au aprobat propunerea cu multă căldură. Ţăranii muncitori Florea Gheorghe, Ion Mihai, Anton Florea şi alţii care au urmat la cuvînt au arătat pe scurt de ce sprijină din toată inima propunerea făcută. Ei au subliniat îndeosebi faptul că, pe lîngă calităţile sale de bun gospodar, Stancu Marin este unul dintre cei ce luptă neobosit pentru a sprijini întemeierea unei întovărăşiri în Cornetu. Deseori, stînd de vorbă cu oamenii, el le-a amintit despre învăţăturile cuprinse în documentele Congresului partidului în legătură cu foloasele lucrării pămîntului în comun şi le-a dat ca exemplu pe întovărăşiţii din comuna vecină, Buturugeni, care au scos 3.000 kg de grîu la ha, de două ori cît individualii. Ţăranii muncitori îl ascultau cu multă luare aminte.

În încheierea adunării obşteşti mulţumind celor de faţă pentru încrederea acordată, candidatul Stancu Marin a spus, printre altele:

— Eu, tovarăşi, am să mă străduiesc să sprijin şi mai departe formarea întovărăşirii. De asemenea, voi da ajutor din toată inima la construirea băii populare şi a casei de naşteri.

Şi în celelalte adunări din circumscripţiile electorale aflate în raza comunei Cornetu, discuţiile purtate în jurul propunerilor de candidaţi au fost aprinse. Conştiinţa patriotică ridicată manifestată de cetăţeni, exigenţa cu care ei au analizat activitatea celor propuşi, au dus la rezultatele aşteptate. Candidaţi ai F.D.P. au fost propuşi cei mai vrednici şi pricepuţi gospodari din comună. Printre ei, se numără comuniştii Constantin N. Tănase, Tudor Şt. Cristea, utemistul Aurel Dedu, ţărancele muncitoare fruntaşe Ioana Gheorghe, Manda I. Petre şi alţii.

L. GHEORGHE

Recensămîntul populaţiei — o importantă acţiune de interes obştesc

La 21 februarie în toate satele şi oraşele patriei noastre va începe recensămîntul populaţiei.

Efectuarea recensămîntului este necesară întrucît în ultimii opt ani — cea din urmă numărătoare a populaţiei a avut loc în 1948 — s-au produs în ţara noastră noi şi uriaşe transformări revoluţionare pe tărîm economic, politic şi social-cultural. Ele au adus după sine schimbări esenţiale şi în structura populaţiei.

Datorită politicii juste a partidului nostru, datorită muncii pline de abnegaţie a întregului popor muncitor, în anii aceştia s-a dezvoltat într-un ritm rapid industria ţării noastre. Clasa muncitoare a crescut în aceşti opt ani, de la circa un milion, la două milioane de oameni. Au apărut pe harta ţării noastre oraşe noi, cele vechi au crescut şi s-au dezvoltat. La sate, sute de mii de familii de ţărani muncitori, pornind cu încredere pe drumul arătat de partid, au înfiinţat numeroase cooperative de producţie agricolă. Prin dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, s-au produs însemnate schimbări şi în structura populaţiei de la sate.

Pentru buna gospodărire a ţării, aceste schimbări esenţiale survenite în structura populaţiei trebuie cunoscute şi studiate. Ele nu pot fi cunoscute şi analizate în mod ştiinţific decît pe baza unui nou recensămînt. Pentru a putea planifica în mod just dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii în ţara noastră, statul democrat-popular trebuie să se sprijine pe date exacte, stabilite în mod ştiinţific, cu privire la numărul, repartizarea pe teritoriu şi structura populaţiei. Cunoscînd cu precizie răspîndirea populaţiei pe teritoriul ţării, cunoscînd exact forţa de muncă de care dispunem, statul poate planifica mai bine sarcinile de dezvoltare a diferitelor ramuri ale economiei naţionale şi a acţiunilor social-culturale. Astfel, dezvoltarea reţelei de şcoli, a reţelei sanitare, a construcţiilor de locuinţe, a reţelei de drumuri şi căi de comunicaţie, stabilirea locurilor unde urmează să se construiască noi fabrici şi uzine, să se înfiinţeze noi S.M.T.-uri şi puncte agrozootehnice, ţinînd seama de forţa de muncă existentă, de numărul de cadre calificate, de posibilităţile de dezvoltare, nu se pot face în condiţii bune fără cunoaşterea precisă a numărului populaţiei şi repartizarea ei pe regiuni, raioane, comune. De asemenea, la planificarea dezvoltării reţelei de unităţi comerciale, la repartizarea mărfurilor industriale, a uneltelor agricole, a îmbrăcămintei şi încălţămintei trebuie ţinut seama de structura şi cerinţele oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Sîntem la începutul unui nou cincinal, în care — aşa cum prevăd Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. — se va da o mare dezvoltare industriei, agriculturii, culturii, va creşte nivelul de trai al oamenilor muncii. Pentru înfăptuirea măreţelor sarcini prevăzute în documentele Congresului partidului, este necesar să avem date statistice amănunţite cu privire la populaţie.

Acesta este deci rostul recensămîntului: de a pune la îndemîna statului date exacte, stabilite în mod ştiinţific, cu privire la numărul, repartizarea pe teritoriu şi structura populaţiei, date care să folosească la o mai bună planificare a dezvoltării economiei naţionale şi a culturii, în scopul ridicării bunăstării celor ce muncesc.

Recensămîntul ce va începe la 21 februarie este o importantă acţiune de folos obştesc. El se deosebeşte fundamental de cele efectuate în trecut în ţara noastră. Sub regimul burghezo-moşieresc, numărătorile care au avut loc au servit intereselor clasei exploatatoare. Pe lîngă datele legate direct de structura populaţiei, ca sex, vîrstă, ştiinţă de carte etc., se cereau şi unele date referitoare la situaţia materială, religie etc. Unii cetăţeni se fereau să dea date exacte, fiindcă ştiau că în urma acestor numărători se vor ivi noi poveri fiscale, care vor îngreuna şi mai mult situaţia lor, ori că se vor lua măsuri pentru asuprirea minorităţilor naţionale.

Recensămîntul din 21 februarie 1956 se face în interesul oamenilor muncii, în interesul progresului neîntrerupt al patriei noastre. De aceea, alături de oamenii muncii de la oraşe, colectiviştii, întovărăşiţii, ţăranii muncitori cu gospodării individuale, toţi cei ce muncesc pe ogoarele patriei noastre au datoria să sprijine această acţiune de interes obştesc, să declare recenzorilor numai date reale. Ei au datoria să combată cu tărie zvonurile tendenţioase despre conţinutul şi rostul recensămîntului scornite de duşmanii poporului. De altfel, datele care se cer se referă numai la nume şi pronume, adresă, sex, vîrstă, stare civilă, cetăţenie, naţionalitate, limbă maternă, ocupaţie, ştiinţă de carte, locul de muncă etc.

Lucrările recensămîntului vor începe în toată ţara la 21 februarie şi vor dura la sate 6 zile, adică pînă la 26 februarie inclusiv. Indiferent de ziua în care vor veni recenzorii, cetăţenii au datoria să declare situaţia existentă la ora zero (miezul nopţii) din noaptea de 20 spre 21 februarie. Asta înseamnă că dacă într-o familie un copil s-a născut în dimineaţa zilei de 21 februarie nu va fi declarat la recensămînt.

Înregistrarea populaţiei se va face într-un formular numit „fişă de recensămînt", pe care cetăţenii au datoria să-l completeze cu toată atenţia.

Recensămîntul populaţiei este o acţiune de interes obştesc, o cauză a întregului popor şi oamenii muncii din agricultură sînt chemaţi să contribuie la reuşita lui.

Un bun stimulent pentru creşterea puilor şi întărirea rezistenţei lor faţă de boli

Una din problemele care stau în centrul preocupărilor oamenilor de ştiinţă din cadrul Institutului de cercetări zootehnice este şi studierea regimului de alimentaţie a animalelor şi păsărilor. Este un lucru cunoscut că, dintre factorii mediului exterior, regimul alimentar influenţează deosebit de puternic asupra dezvoltării organismului şi sporirii productivităţii animalelor şi păsărilor. În cursul dezvoltării sale, organismul animalelor şi păsărilor ia din mediul înconjurător elementele necesare pentru creşterea şi întărirea sa.

Oamenii de ştiinţă au descoperit o serie de mijloace pentru stimularea creşterii şi întăririi organismului animalelor şi păsărilor. Astfel, s-a dovedit că, în perioada de creştere a tuturor speciilor de animale şi păsări, este necesară introducerea în hrana lor a unei substanţe numite inositol, care stimulează dezvoltarea normală a organismului. Inositolul sau inositohexafosfatul de calciu şi magneziu, cum i se mai spune, se află în conţinutul multor nutreţuri. El se găseşte mai ales în compoziţia grăunţelor de cereale, a tuberculilor, în a lintei, fasolei etc. Industria noastră chimico-farmaceutică produce inositol mai cu seamă din făină de germeni de grîu.

La Institutul de cercetări zootehnice s-au făcut o serie de cercetări experimentale, aplicîndu-se inositolul în hrana puilor pentru a se studia efectul acestei substanţe asupra dezvoltării şi întăririi organismului lor. Prin aceste cercetări s-a constatat că, în perioada de puiernită, puii care au primit în hrană inositol s-au dezvoltat mai bine, au obţinut o greutate corporală medie mai mare şi au devenit mai rezistenţi la boli.

Faţă de loturile de pui de aceeaşi vîrstă şi îngrijiţi absolut în aceleaşi condiţii, greutatea medie a puilor din lotul care a primit în hrană inositol a fost cu 16 la sută mai mare, această diferenţă menţinîndu-se în întreaga perioadă experimentală. După ce a încetat administrarea în hrană a acestei substanţe, diferenţa în greutate a puilor care au primit inositol a rămas mai departe cu 12—16 la sută mai mare. De asemenea, s-a constatat că procentul de mortalitate la puii care au primit în hrană inositol a fost în perioada de puiernită în medie de numai 2,2 la sută, pe cîtă vreme la puii hrăniţi în mod obişnuit mortalitatea s-a ridicat la cca 4,8 la sută.

Cantitatea de inositol necesară spre a fi administrată zilnic în hrana fiecărui pui este foarte mică, ea variind cu vîrsta puilor. De pildă, cînd puiul are vîrsta de 1—10 zile, în hrana acestuia se va administra zilnic 5 ctg inositol, la puii ce au vîrsta de 10—20 zile, 10 ctg, iar pentru puii care au 15—20 zile, cîte 15 ctg inositol.

După perioada de administrare în hrană a inositohexafosfatului de calciu şi magneziu, este necesar să se continue a se da puilor furaje bogate în inositol, ca urlueli de linte, cereale, tărîţe de grîu, precum şi frunze, seminţe, tuberculi etc.

Inositolul se găseşte de vînzare la toate farmaciile din ţară sub denumirea de inositohexafosfat de calciu şi magneziu.

Folosind acest preparat în hrana puilor, vom putea obţine produşi mai viguroşi, cu greutate mai mare şi se vor putea preveni o serie de boli care an de an provoacă pierderi însemnate în rîndurile păsărilor.

Dr. FRANCISC POPESCU
Institutul de cercetări zootehnice

RECENZIE

MOROMEŢII

Roman de MARIN PREDA

Cu multă simpatie îşi amintesc oamenii muncii din satele patriei noastre de figura luminoasă a lui Ilie Barbu, eroul nuvelei „Desfăşurarea" a scriitorului Marin Preda. Frămîntările lui, lupta pentru formarea unei gospodării colective în comuna Udupu sînt fapte desprinse din viaţa nouă a satului nostru.

Tot despre viaţa satului romînesc, dar nu despre cea de azi în plină transformare, ci despre satul înapoiat şi ruinat din vremea cînd la cîrma ţării treceau cu rîndul să-şi umple buzunarele politicienii burghezo-moşierimii, ne vorbeşte şi romanul „Moromeţii" al aceluiaşi scriitor. Cea mai mare parte a acţiunii noii lucrări literare a lui Marin Preda ne înfăţişează viaţa unei familii de ţărani mijlocaşi, Moromeţii, locuitori ai satului Siliştea-Gumeşti, sat aflat în sudul Munteniei.

Familia Moromeţilor este compusă din opt „guri": Ilie Moromete, tatăl, Catrina, mama, Paraschiv, Nilă şi Achim, cei trei fii ai lui Moromete din prima căsătorie, Tiţa, fata Catrinei, şi, în sfîrşit, Ilinca şi Niculaie copiii amîndurora.

Copleşită de greutăţi de tot soiul, familia Moromeţilor se zbate din răsputeri să iasă la liman. An de an, însă, viaţa devine mai apăsătoare, casa mai neîndestulată. Datoriile la bancă impozitul comunal şi pe pămînt (fonciirea, cum îl numesc personajele romanului) înghit în fiecare an tot cîştigul realizat de familia Moromeţilor din vînzarea unei părţi din recoltă, pe care de cele mai multe ori şi-o rupe de la gură. Înfruntînd aceste greutăţi, Ilie Moromete luptă cu toată puterea să le depăşească, pentru a menţine asigurată existenţa familiei, existenţă care e condiţionată în primul rînd de păstrarea în întregime a pămîntului aflat în stăpînirea lor.

În această luptă Ilie Moromete are împotrivă nu numai greutăţile mari, ca impozite, datorii, etc., pe care statul capitalist le pune în spinarea ţăranilor muncitori, greutăţi care sapă temelia proprietăţii ţărăneşti mici şi mijlocii, ci şi pe propriii săi fii Paraschiv, Nilă şi Achim. Sub influenţa mătuşei lor Maria, poreclită Guioa, care întreţine ura băieţilor pentru mama lor vitregă, aceştia ţes o vrajbă, la început ascunsă, ce va cuprinde încetul cu încetul pe toţi membrii familiei. În dorinţa de a pune mîna pe averea tatălui lor, cei trei feciori ai lui Moromete plănuiesc să fugă de acasă, pentru a se reîntoarce apoi cu pretenţii asupra pămîntului. Pentru aceasta, ei recurg la vicleniе. Sub pretextul că de pe urma oilor s-ar putea cîştiga bani mulţi, Achim pleacă cu ele prin părţile Bucureştiului.

După plecarea lui, Paraschiv şi Nilă pîndesc şi ei un prilej de a fugi de acasă cu cei doi cai, singurele vite de muncă ale Moromeţilor. Prima încercare de fugă este zădărnicită de nehotărîrea lui Nilă. Ilie Moromete, tatăl, şi ceilalţi membri ai familiei nu bănuiesc nimic.

Dar timpul trece uşor, pe nesimţite. Anul a fost bun, a plouat la timp şi rodul va fi bogat. Ilie Moromete şi-a pus toate speranţele în banii pe care îi va cîştiga pe o parte din grîu. În anul acela, însă, preţul grîului a scăzut mult. În faţa acestei situaţii, nădejdile se sfarmă din nou. Pe deasupra, Jupuitu, agentul de urmărire, nu vrea să-i mai acorde nici o păsuire pentru plata fonciirei. De unde să mai ia bani? În primăvară, împrumutase patru mii de lei de la Aristide, primarul comunei, tot pentru plata fonciirei. Acum de unde să mai ia alţii? Ba, colac peste pupăză, tocmai în zilele acelea **„Moromete primi din partea sucursalei judeţene a Băncii Marmorosch-Blank înştiinţarea că are de restituit din împrumut lei 5.000, plus dobînda. În caz de nerestituire, banca atrăgea atenţia că se va folosi de formele legale pentru a intra în posesia banilor (era vorba de titlul de proprietate asupra pămîntului pe baza căruia banca acordase suma)".**

Cu o deosebită putere de convingere, autorul romanului „Moromeţii" reuşeşte să înfăţişeze procesul destrămării gospodăriei ţărăneşti mici şi mijlocii, proces determinat de condiţiile orînduirii capitaliste. Povara impozitelor, a datoriilor apasă din ce în ce mai greu pe umerii ţărănimii muncitoare, devine de nesuportat. Condusă cu multă măestrie de autor, acţiunea romanului ajunge la un punct culminant: familia Moromeţilor nu mai poate amîna primul pas spre prăbuşirea la care este sortită. Încolţită din toate părţile, ea se mai agaţă totuşi de o speranţă: banii de la Achim. În ameninţarea care se ivise asupra familiei, banii aceştia ar fi acum cît se poate de bine veniţi. Moromete devine nerăbdător. Se mînie chiar, dar nu are nici o bănuială despre cele puse la cale de băieţii lui. Banii aşteptaţi însă nu vin, cu toate telegramele urgente pe care Ilie Moromete le trimite la Bucureşti.

Într-o zi, perceptorul, însoţit de o comisie formată din funcţionarii primăriei şi şeful de post, începu să umble din casă în casă după impozite. **„Pe drum, în urma comisiei, veneau cîteva căruţe. În ele erau puse covoarele şi velinţele, hainele, lăzile de zestre, tot ce comisia scotea la vînzare din casele impozabililor. O spaimă şi o zăpăceală cumplită le apucă mai ales pe femeile care aveau fete de măritat".** O femeie, care tocmai trecea prin faţa porţii, îi dădu de veste Catrinei: **„Catrino, piteşte ţoalele că au plecat percitorii prin sat!"**

Vestea îl mîhneşte profund pe Moromete. Nu după mult timp soseşte şi perceptorul, însoţit de comisie şi de şeful de post. La refuzul lui Moromete de a plăti, aceştia încep să cotrobăiască prin casă pentru a sechestra lucrurile. Atunci Moromete scoate şi ultimii bani pe care-i avea din vînzarea la un preţ scăzut a unei părţi din grîu, bani destinaţi pentru a-l înscrie pe Niculaie — fiul cel mic — la şcoală, şi-i dă perceptorului. Amărît, trăindu-şi în tăcere drama, Moromete pleacă înspre cîmp. În dreptul unei pietre de hotar se opreşte. E chiar pe lotul său. Singur, încearcă să reflecteze asupra situaţiei lui: **„se crezuse un om liber, stăpîn pe liniştea şi bucuriile sale şi iată că libertatea în care crezuse se prăbuşea, iar neliniştea şi spaima ameninţau să-i ia locul. Dar ce era de făcut?"**

În faţa acestei întrebări, Moromete cugetă adînc se frămîntă. Din ce în ce mai clar îşi dă seama că singura lui salvare este vînzarea unei părţi din pămînt. Între timp, Paraschiv şi Nilă fug şi ei de acasă cu singurii cai ai gospodăriei. Vînzarea unei părţi mai mare decît jumătate din lotul familiei şi a pămîntului din spatele casei, lui Bălosu, chiaburul, îl lasă în aparenţă neturburat pe Moromete. În realitate, însă, el este copleşit de frămîntări sufleteşti, devine posac şi tăcut.

Şi ca o concluzie firească, atotcuprinzătoare, autorul încheie: **„În următorii ani, gospodăria ţărănească continuă să se ruineze. Moromete intră într-o lungă stare depresivă din care n-avea să fie scos decît de marile zguduiri care se apropiau. Peste trei ani, izbucnea cel de-al doilea război mondial: timpul nu mai avea răbdare".**

Aceasta este pe scurt viaţa Moromeţilor. Împletită cu unele episoade care relevă dragostea curată a Polinei, fata chiaburului Bălosu, pentru Birică, un băiat sărac, cu care se căsătoreşte, sau cu unele aspecte din truda cîtorva familii de ţărani fără pămînt, cum erau aproape trei sferturi din locuitorii comunei, acţiunea romanului reuşeşte să înfăţişeze procesul de sărăcire a gospodăriei ţărăneşti în condiţiile rînduielilor capitaliste, viaţa împovărată de greutăţi şi lipsuri a ţărănimii noastre muncitoare sub regimul burghezo-moşieresc. În faţa acestei situaţii, eroii romanului „Moromeţii" se consumă într-o luptă interioară, fiind stăpîniţi de sentimentul neputinţei. Unul dintre ei, ţăranul sărac Ţugurlan, se răzvrăteşte, îl bate pe şeful de post şi-i zice primarului hoţ. Pentru aceasta, el este închis la Jilava, unde, făcînd cunoştinţă cu cîţiva comunişti, începe să înţeleagă pricina tuturor asupririlor şi nedreptăţilor la care este supusă ţărănimea noastră muncitoare.

Scris într-un stil sobru, uneori abrupt, ca şi viaţa sufletească a eroilor şi în special a lui Moromete, romanul lui Marin Preda ţine concentrată atenţia cititorului, îl face pe acesta să ia parte la frămîntările eroilor.

Datorită calităţilor sale remarcabile, romanul „Moromeţii" poate fi situat printre cele mai de seamă lucrări ale literaturii noastre actuale.

GH. LEU

I.C.A.R. răspunde la întrebările cititorilor

Dornici să cunoască și să aplice în practica agricolă recomandările științei, mai mulți cititori ai ziarului nostru au adresat redacției o serie de întrebări referitoare la alegerea terenului pentru anumite culturi, la producerea seminței hibride de porumb, la soiurile de cartofi cele mai potrivite pentru nordul Moldovei.

Publicăm mai jos răspunsurile date de către unii specialiști din I.C.A.R. la aceste întrebări.

Cum se produce sămînța hibridă de porumb

Sămînța hibridă de porumb este sămînța obținută prin încrucișarea (hibridarea) a două soiuri de porumb cu însușiri diferite — soiuri părinți, dintre care un soi (soiul-mamă) se castrează prin smulgerea paniculului (moțului) în momentul apariției acestuia din învelișul de frunze (burduf), pentru ca polenizarea soiului-mamă să fie făcută numai cu polen de la celălalt soi (soiul-tată sau soiul polenizator).

Pentru a putea produce sămînță hibridă de calitate superioară, trebuie să se aibă în vedere următoarele:

Incrucișarea celor două soiuri trebuie făcută într-un cîmp situat la cel puțin 500 m depărtare de alte lanuri de porumb pentru ca fecundarea să nu se facă cu polenul adus de vînt de la culturile vecine.

Pentru încrucișare, se vor folosi numai soiurile de porumb recomandate de Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., care a stabilit combinațiile hibride cele mai potrivite pentru fiecare regiune naturală de cultură. Repartizarea hibrizilor de porumb pe regiuni naturale de cultură se numește raionare și de ea trebuie să ținem neapărat seama, deoarece încrucișarea făcută la voia întîmplării duce la rezultate slabe.

Pînă la semănat, pe tarlaua destinată producerii de sămînță hibridă de porumb se vor aplica aceleași lucrări ca și pentru cultura obișnuită a porumbului. Semănatul se va face în cuiburi așezate în pătrat, fie cu mașina, fie manual, cu sapa, după ce terenul a fost mai întîi marcat în ambele direcții. In fiecare cuib se vor pune 3—4 boabe. Cele două soiuri se seamănă în rînduri alternative: două rînduri semănate cu soiul-tată, două rînduri cu soiul-mamă, din nou două rînduri cu soiul-tată și așa mai departe.

Pentru recunoașterea rîndurilor semănate cu soiul-tată, este bine ca în sămînța acestui soi să punem aproximativ 1 la sută semințe de floarea-soarelui. Plantele de floarea-soarelui se vor rări mai tîrziu, lăsînd un fir la 10—15 m. Tot în scopul recunoașterii plantelor este bine ca rîndurile semănate cu soiul-mamă să fie însemnate prin cîte un țăruș și să se facă o schiță generală a cîmpului.

Intrucît nu toate soiurile de porumb ajung să înflorească în același timp, este necesar să respectăm recomandările organelor de specialitate ale Ministerului Agriculturii și I.C.A.R. și să semănăm soiul mai timpuriu la 6—10 zile după celălalt soi, pentru ca înflorirea paniculelor și scuturarea polenului la soiul-tată să aibă loc în același timp cu apariția mătăsei la plantele soiului-mamă.

Castrarea plantelor de pe rîndurile semănate cu soiul-mamă este operația de care depinde în cea mai mare măsură reușita lucrării noastre. Cînd primele panicule (spice) încep să apară din burduf, un muncitor va merge printre rîndurile semănate cu soiul-mamă, va apuca cu mîna fiecare spic apărut și, printr-o smucitură, îl va rupe aruncîndu-l la pămînt. Operația aceasta se va repeta zilnic, pînă cînd nici un spic nu va mai exista la plantele soiului-mamă.

Prin îndepărtarea spicelor la plantele soiului-mamă, polenizarea se va face numai cu polen de la soiul-tată. Pentru ca polenul să fie de cea mai bună calitate, înainte de înflorit se vor îndepărta de pe rîndurile soiului-tată toate plantele necorespunzătoare: bolnave, pipernicite etc.

Pentru ca știuleții să fie frumoși și fără știrbituri, trebuie să executăm polenizarea suplimentară cel puțin de 2 ori la intervale de 5 zile, la toate plantele castrate. In acest scop, dimineața se va aduna într-un cornet special polen de la plantele necastrate și se va scutura pe mătasea plantelor castrate.

Pînă la recoltare, este bine ca de pe tarla să fie scoase toate plantele atacate de tăciune, care se vor îngropa în pămînt la cel puțin 50 cm adîncime, pentru ca sporii tăciunelui să nu mai infesteze culturile de porumb în anii următori.

Recoltarea se va face după coacerea deplină a porumbului. Inainte de a se începe recoltarea, rîndurile castrate se controlează atent, îndepărtîndu-se știuleții de la toate plantele bolnave, doborîte la pămînt, cu mult mai întîrziate în vegetație față de restul lanului. Acești știuleți se vor da ca hrană animalelor.

In primul rînd, se recoltează știuleții de pe plantele castrate, deoarece aceștia dau sămînța hibridă care, cultivată în anul următor în condiții de agrotehnică superioară, ne ajută să obținem sporuri de producție de 200—600 kg boabe la hectar, față de soiul raionat. Recolta de știuleți va fi cercetată și ea cu atenție, îndepărtîndu-se toți știuleții bolnavi, cruzi, nedezvoltați, deformați etc. Știuleții frumoși și bine acoperiți cu boabe se vor expune cîteva zile la soare și apoi se vor depozita separat, pentru a evita amestecul lor cu știuleții de altă proveniență.

Numai după ce s-a terminat recoltarea și înmagazinarea știuleților de la plantele castrate, se va trece la recoltarea și înmagazinarea știuleților soiului-tată.

Respectînd toate recomandările științei și practicii agricole în cultura porumbului, folosind la semănat sămînța hibridă produsă în gospodării, vom putea obține producții mari de porumb la hectar.

Sporurile de producție cele mai mari pe care le dă sămînța hibridă se obțin în prima generație hibridă, adică în primul an de folosire a seminței hibride în producție.

Aplicînd o agrotehnică superioară, executînd polenizarea suplimentară a plantelor hibride și alegînd știuleții de sămînță direct de la plante în lan, se vor obține sporuri de producție și în a 2-a și a 3-a generație hibridă, producerea de sămînță hibridă în acest caz urmînd să fie făcută o dată la 3 ani.

Ing. NICOLAE BICA
Baza experimentală Moara Domnească

Pămînturile cele mai potrivite pentru cultivarea plantelor tehnice

Dintre plantele tehnice care se cultivă în țara noastră, cele care ocupă suprafețe mai mari sînt: cînepa, inul, bumbacul, floarea-soarelui, soia, ricinul, sfecla de zahăr și cartoful. Fiecare din aceste culturi cere o agrotehnică diferențiată și terenuri potrivite în care plantele să găsească substanțele hrănitoare de care au nevoie pentru a crește și lega rod.

Pentru cînepă și in, pămînturile cele mai bune sînt cele bogate în materii hrănitoare, pămînturi negre (cernoziomuri), cu condiția ca ele să aibă proprietatea de a reține bine apa în sol. Aceste culturi reușesc cel mai bine pe luncile riverane dacă ele nu sînt prea nisipoase, căci terenurile nisipoase nu păstrează bine apa în sol.

Pentru a obține recolte sporite la hectar la culturile de cînepă și in, este necesar ca ele să fie semănate după cele mai bune plante premergătoare, cum ar fi sfecla de zahăr, cerealele de toamnă, porumb etc., care lasă solul curat de buruieni.

Bumbacul reușește cel mai bine în regiunile București, Constanța, Craiova și o parte din Galați. In ultimii ani, a început să pătrundă și în regiunea Timișoara, unde de asemenea are condiții bune de creștere.

Pămînturile cele mai bune pentru bumbac sînt cele bogate în materii hrănitoare — pămînturi negre — cu condiția ca ele să fie situate pe podișuri, lunci sau coaste ușor înclinate spre miazăzi-apus și ferite de vînturile puternice.

Dintre plantele uleioase, mari suprafețe ocupă *floarea soarelui*. Ea rodește în toate regiunile țării. Cele mai mari producții le dă însă în cîmpia Bărăganului, în Moldova, în regiunea Constanța, în Oltenia și Banat, pe pămînturile bogate din regiunile secetoase. In aceste regiuni, datorită rădăcinilor lungi care pătrund pînă la 2 metri adîncime în sol, ea găsește apa și hrana din straturile adînci ale pămîntului, floarea-soarelui rezistă bine la secetă și dă producții mari. Gospodăriile colective și țăranii muncitori individuali care aplică principalele reguli agrotehnice cerute de această cultură reușesc să obțină peste 1.500 kg la ha. Astfel, de exemplu, G.A.C. „Gh. Dimitrov" din regiunea Constanța a obținut, în 1955, 1.800 kg la ha, G.A.C. Perișoru din aceeași regiune 1.910 kg la ha, pe o suprafață de 20 ha.

Ricinul dă rezultate bune pe cîmpiile Bărăganului, în Muntenia și Oltenia, pe pămînturile bogate argilo-nisipoase de șes și de luncă.

Soia poate fi cultivată și în regiunile mai umede, cerînd însă pămînturi bogate în materii hrănitoare. Reușește mai bine după plante prășitoare: porumb, cartofi, sfeclă, etc.

Macul dă cele mai bune rezultate pe pămînturi umede din regiunile Timișoara și Oradea. Avînd sămînța măruntă, se cere ca pămînturile în care se seamănă să fie bine lucrate și curate de buruieni.

Sfecla de zahăr se cultivă în toate regiunile țării, dînd producții bune. Pămînturile cele mai indicate pentru sfecla de zahăr sînt cele negre, bogate în materii hrănitoare, dar care să nu fie prea grele, deoarece în perioadele secetoase pămînturile grele se bătătoresc și rădăcinile cresc greu. Pentru sfecla de zahăr sînt bune și pămînturile de luncă, afară de cele nisipoase, care nu au proprietatea de a reține apa în sol în mijlocul verii cînd căldurile sînt mari. In aceste terenuri sfecla de zahăr nu se dezvoltă normal și, ca urmare, producția este scăzută. Pămînturile gunoite, o dată cu arătura de toamnă asigură producții mari la această cultură.

Cartoful industrial se cultivă în regiunile muntoase ale țării, unde se asigură producții mari la soiurile tîrzii. Cele mai bune regiuni pentru cultura cartofului pentru industrie sînt Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, partea muntoasă din regiunile Cluj, Hunedoara și Suceava.

Pămînturile cele mai potrivite pentru cartof sînt cele ușoare, argilo-nisipoase și nisipo-argiloase, cu condiția ca ele să fie arate din toamnă și gunoite cu gunoi de grajd în cantitate de 20—30 tone la ha.

Cultivînd plantele tehnice pe pămînturile cele mai corespunzătoare cerințelor lor, după cele mai potrivite plante premergătoare și aplicînd regulile agrotehnice indicate pentru fiecare cultură, unitățile agricole socialiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale vor obține recolte sporite la hectar.

Ing. V. COMARNESCU
de la Institutul de cercetări agronomice din București

Soiurile de cartofi care rodesc bine în nordul Moldovei

Unul dintre mijloacele cele mai importante pentru mărirea recoltei de cartofi este folosirea unor tuberculi de sămînță de bună calitate și din soiuri superioare. Prin cultivarea soiurilor ameliorate, rezistente la boli și productive, potrivite condițiilor de climă și sol ale regiunii respective, se poate spori producția de cartofi cu 25—40 la sută.

Pentru a dovedi care dintre soiurile de cartof sînt indicate pentru cultură în diferitele regiuni ale țării noastre, Institutul de cercetări agronomice a studiat diferite soiuri de cartof, iar pe baza rezultatelor experimentale obținute a stabilit soiurile cele mai bune pentru fiecare zonă de cultură în parte.

Se știe că, în țara noastră, suprafețele cele mai întinse de teren cultivate cu cartofi se găsesc în Transilvania și în nordul Moldovei, care reprezintă 20—30% din suprafața totală agricolă.

Privind condițiile climatice din nordul Moldovei în raport cu cerințele cartofului, se poate spune că această plantă iubitoare de umiditate și timp răcoros găsește condiții favorabile de creștere în raioanele din dreapta Siretului, în zona muntoasă cu regim pluviometric bogat și temperaturi moderate în cursul verii. In raioanele din stînga Siretului, condițiile climatice sînt cu atît mai neprielnice cu cît ne îndepărtăm de lunca Siretului, spre lunca Prutului, unde verile sînt de obicei excesiv de călduroase și secetoase (în părțile de Vest de Dorohoi, Botoșani, Tîrgu Sulița și vest de Tg. Frumos).

Cultura cartofului reușește bine pe pămînturile rodnice, afînate și mai ușoare, nisipo-argiloase sau nisipo-lutoase. Cele mai bune pămînturi sînt cele aluvionare ușoare din luncile rîurilor, cît și cernoziomurile bogate în humus și cu structură mai afînată. Din acest punct de vedere, pămînturile din nordul Moldovei nu sînt toate bune pentru cultura cartofului. Astfel, pe podzolurile sărace și grele, argilo-nisipoase, nu se pot obține recolte bogate de cartofi decît în cazul cînd terenurile vor fi bine gunoite din toamnă și bine lucrate în tot timpul creșterii plantelor.

De altfel, pentru cartof se pot alege, în cuprinsul tuturor regiunilor, terenurile mai ușoare și mai rodnice, așa cum obișnuiesc și cultivatorii din această zonă, care plantează cartofii numai pe pămînturi mai nisipoase, bine gunoite toamna sau primăvara de timpuriu.

Pentru stabilirea soiurilor de cartof cele mai potrivite pentru cultură în nordul Moldovei, au fost executate experiențe la stațiunile I.C.A.R. de la Suceava, Iași și Tg. Frumos. Pe baza rezultatelor experimentale obținute în decurs de 3—4 ani, s-au dovedit ca potrivite pentru cultură în nordul Moldovei următoarele soiuri ameliorate de cartofi: pentru zona foarte favorabilă și favorabilă din dreapta Siretului (raioanele Vatra Dornei, Cîmpulung, Gura Humorului, Rădăuți, Suceava, Fălticeni, Ceahlău, Tg. Neamț, Piatra Neamț și treimea vestică a raioanelor Roman și Pașcani) se recomandă soiurile timpurii Frühbote și Viola, iar pentru satisfacerea nevoilor de consum din lunile de toamnă, iarnă și primăvară, soiurile semi-tîrzii Mittelfrühe și Cluj 47/18, cît și soiurile tîrzii Merkur și Cluj 43/30. Toate soiurile recomandate sînt rezistente la rîia neagră. Soiul Mittelfrühe este cultivat mai ales în raionul Cîmpulung, unde dă rezultate foarte bune.

Pentru zona de pe Podișul Sucevei se recomandă soiurile timpurii Frühbote, Viola, soiul semi-tîrziu Mittelfrühe și soiurile tîrzii Merkur și Cluj 43/30.

Pentru zona mai puțin favorabilă și foarte puțin favorabilă situată în stînga Siretului pînă la Prut, cuprinzînd raioanele Darabani, Dorohoi, Botoșani, Săveni, Trușești, Hîrlău, Iași, Tg. Frumos, două treimi din raioanele Pașcani și Roman, sînt potrivite soiurile timpurii Viola și Frühbote, iar dintre cele semitîrzii și tîrzii, Săpunari și Ackersegen.

Soiurile de cartof recomandate pentru cultură în regiunea de nord a Moldovei au următoarele însușiri biologice și economice: soiurile timpurii Frühbote și Viola au o perioadă de vegetație scurtă de 75—90 de zile; sînt rezistente la rîia neagră, potrivit de rezistente la mană și viroze; dau producții între 12000—18000 kg/ha. Sînt soiurile de masă foarte bune și reușesc bine în culturile timpurii, de aceea trebuie să fie răspîndite în împrejurimile orașelor și centrelor industriale. Tuberculii din soiurile Viola și Frühbote au coajă subțire și netedă, de culoare galbenă, miez galben, nesfărîmicios la fiert, cu gust foarte bun.

Soiurile semitîrzii Mittelfrühe, Săpunari, Cluj 47/18 au o perioadă de vegetație de 120-130 de zile. Sînt rezistente la rîia neagră, mijlociu de rezistente la mană și viroze, cu excepția soiului Săpunari, care este foarte sensibil. Dau producții ridicate, de 18.000—20.000 kg la ha. Sînt soiuri bune de masă. Soiurile Săpunari și Cluj 47/18 au tuberculi alungiți-ovali, cu coajă subțire și roșcată și miezul alb. Soiul Mittelfrühe are tuberculi rotunzi, neregulați, cu coajă gălbuie și miezul galben.

Soiurile tîrzii: Merkur, Ackersegen și Cluj 43/30 au o durată de vegetație de 134—150 de zile; sînt rezistente la rîia neagră și mană, mijlociu de rezistente la viroze. Dau recolte între 25.000—30.000 kg la ha. Aceste trei soiuri sînt bune pentru consum, dar avînd un conținut în amidon mai ridicat (17—18 la sută), pot fi folosite și în industrie în lipsa soiurilor industriale speciale.

Soiurile Merkur, Ackersegen și Cluj 43/30 au tuberculi de forma rotundă-ovală și rotundă, coaja galbenă, potrivit de groasă, miezul galben.

Trecerea în scurt timp la cultivarea soiurilor de cartof ameliorate, pure și rezistente la rîia neagră și mană se pune în mod acut și cu totul deosebit pentru nordul Moldovei, (raioanele Cîmpulung, Gura Humorului, Rădăuți, o parte din Suceava) care este contaminat cu rîia neagră și unde, datorită ploilor abundente și a timpului răcoros, mana apare în fiecare an, cauzînd pierderea recoltei de cartofi de pe sute de hectare. Prin introducerea în cultură a soiurilor rezistente la boli se va stăvili extinderea rîiei negre în regiunile învecinate necontaminate de această boală, se va asigura o producție anuală normală de cartofi în toate localitățile.

Pentru trecerea rapidă la cultivarea soiurilor raionate de cartof în vederea sporirii producției și a combaterii bolilor principale ale cartofului, este necesar să se înființeze în toate gospodăriile agricole de stat și colective loturi semincere speciale pentru înmulțirea soiurilor.

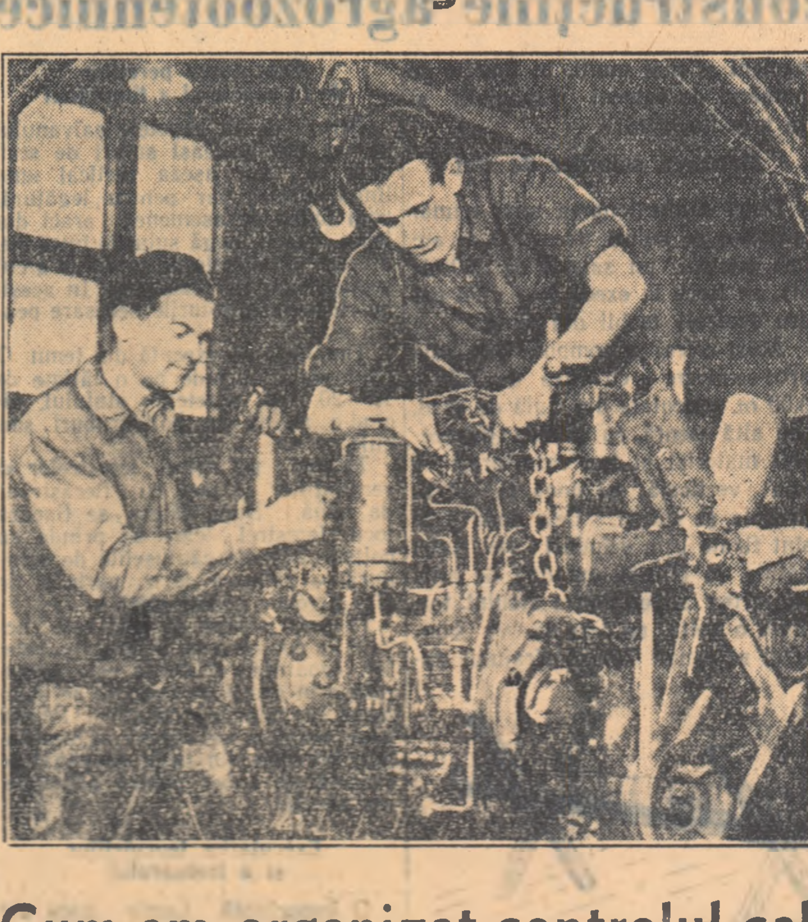
Menționăm că, în raioanele din stepa Jijiei, cu condiții foarte puțin favorabile vegetației cartofului, cartofii de sămînță necesari plantării de primăvară trebuie să se producă în cultura de vară, prin care se asigură obținerea unui material de sămînță sănătos, productiv și se mărește productivitatea soiurilor raionate studiate de noi cu 30—70 la sută.

Cultivînd soiuri de cartof ameliorate, rezistente la boli și productive, potrivite condițiilor de climă și sol ale regiunii, după o agrotehnică superioară, adecvată zonei naturale de cultură, se vor putea asigura producții sporite și de calitate superioară.

Ing. NARCIS GRĂDINARU
stațiunea experimentală Suceava

Ing. PAVEL ION
stațiunea experimentală Iași

Terminarea grabnică a reparațiilor — sarcină principală a mecanizatorilor

La centrul mecanic Timișoara, mecanicii, strungarii și ceilalți muncitori zoresc lucrările de reparare a motoarelor și tractoarelor trimise de către S.M.T.-urile din regiune.

Iată-i, în clișeu, pe tovarășii Petru Ordeanu și Nicolae Michel lucrînd la montarea unui motor de tractor K.D.-35.

Cum am organizat controlul calității reparațiilor

In iarna aceasta reparația utilajului agricol a fost efectuată în stațiunea noastră în noul atelier mecanic, construit în 1955.

Hotărît să valorifice din plin noile condiții de lucru, în vederea reducerii prețului de cost și grăbirii ritmului de reparații, colectivul nostru s-a angajat ca anul acesta să nu trimită nici un tractor sau motor la centrul mecanic sau în întreprinderi industriale, ci să execute toate reparațiile cu forțe proprii. In acest scop, bancurile de lucru au fost dotate cu tot utilajul necesar; s-au asigurat din vreme piese de schimb și au fost sprijinite inițiativele privind recondiționarea în atelierul nostru a cît mai multe organe de mașină. Totodată, am organizat reparațiile după metoda pe ansamble și am introdus sistemul de muncă în acord.

Roadele bunei organizări a muncii și ale elanului cu care mecanizatorii desfășoară întrecerea socialistă n-au întîrziat să se arate. Angajamentul nostru fusese ca la 9 februarie să raportăm că toate cele 60 de tractoare, 24 de semănători, 14 cultivatoare, 60 de pluguri și 60 de grape sînt gata să ia drumul ogoarelor. In ziua de 6 februarie, în stațiunea noastră se reparau ultimele 2 tractoare și ultimele 2 semănători.

Executarea tuturor reparațiilor cu forțe proprii a pus în fața noastră sarcini sporite și în ceea ce privește asigurarea calității lucrărilor. Pentru a avea garanția că se respectă toți indicii calitativi, mecanicul șef al stațiunii, șeful de atelier și mecanicul controlor au efectuat recepția pieselor și organelor de mașină reparate, în timpul lucrului. Trecînd pe la fiecare din cele 14 posturi pe ansamble, ei au verificat pe faze de operații modul cum sînt recondiționate unele piese de schimb, cum se face asamblarea organelor de mașină, etalonarea pompelor de injecție etc. In felul acesta, au putut fi înlăturate „din mers" unele defecțiuni, cum ar fi izolația necorespunzătoare a cablurilor instalației electrice a motorului, nerespectarea toleranțelor în reglarea lagărelor etc., greșeli care, dacă ar fi fost descoperite abia la rodaj, ne-ar fi pricinuit mari pierderi de timp.

Rodajul motoarelor de tractor s-a făcut atît la rece, cît și la cald. Mecanizatorii care au lucrat la postul de rodaj și cei 4 șefi ai sectoarelor de reparații — mecanicii Stanciu Stan, Dobre Mavrodin, Sandu Preda și Valentin Mihai — au controlat cu grijă modul cum se efectuează rodajul fiecărui tractor. Inaintea rodajului, au fost verificate și strînse toate asamblările exterioare, tractorul a fost alimentat cu apă, carburanți și ulei și s-a făcut gresajul special. In tot timpul funcționării motorului în gol, s-a observat indicațiile manometrului de ulei și cele ale termometrului de apă; la ivirea vreunei bătăi sau zgomot suspect, motorul a fost oprit, s-au stabilit măsurile concrete pentru înlăturarea defecțiunilor constatate. La fel s-a procedat și în cazul cînd s-au ivit scurgeri de ulei, apă sau motorină, pe la îmbinări sau garnituri. Procedînd astfel, am reușit să înlăturăm o serie de defecțiuni. De exemplu, la tractorul cu nr. 4933 al tractoristului Vlăsceanu Constantin, supapele nu se închideau bine din cauză că nu fuseseră perfect șlefuite. Pentru înlăturarea acestei defecțiuni a fost scoasă chiulasa de la tractor, iar supapele au fost din nou șlefuite.

Recepția fiecărui motor s-a făcut în prezența întregii comisii de recepție, din care au făcut parte: directorul stațiunii, mecanicul șef Mihai Gherman, ca și mecanicul de sector, șeful de brigadă și tractoristul respectiv. Noi am controlat în amănunțime mersul fiecărui motor, modul de funcționare a sistemului de injecție, presiunea la manometrul de ulei, răcirea motorului, nivelul de ulei din baie, caseta direcției, cutia de viteză, comenzile și instalația electrică.

Pentru a verifica dacă tractoarele funcționează perfect în brazdă, noi am luat și o altă măsură; în zilele frumoase, premergătoare ninsorii și gerului de la începutul lunii februarie, am scos toate tractoarele reparate să facă arături adînci pe terenul gospodăriei anexe a S.M.T.-ului. Ne-am convins, cu acest prilej, că, uneori, la rodajul fără sarcină ce se efectuează în atelier se pot strecura neobservate unele defecțiuni, care ies însă la iveală imediat ce tractoarele intră în brazdă. Așa, de pildă, tractorul condus de tov. Radu S. Gheorghe scotea fum la eșapament. Spre a se remedia această defecțiune s-au verificat din nou injectoarele și debitul pompei de injecție.

Toate aceste mici defecțiuni, care în plină campanie ar fi creat tractoriștilor greutăți și timpi morți, au putut fi lesne remediate în atelier. Noi sîntem hotărîți ca, înainte de a trimite brigăzile în satele și comunele pe care le deservim, să procedăm la fel și cu restul tractoarelor reparate.

Sîntem convinși că grija cu care se fac în stațiunea noastră rodajul și recepția utilajului reparat ne va garanta funcționarea neîntreruptă și folosirea din plin a tractoarelor și mașinilor agricole în tot timpul muncilor agricole.

Aceasta va însemna o condiție de bază pentru îndeplinirea principalei sarcini pe care Directivele celui de al doilea Congres al partidului o pun în fața mecanizatorilor din întreaga țară: aceea de a realiza cu fiecare tractor un volum sporit de lucrări complexe pentru continua creștere a productivității muncii și producției agricole, pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură.

GHEORGHE ROTARU
Directorul stațiunii de mașini și tractoare Sărulești, raionul Brănești, regiunea București

Au terminat reparațiile

● Deși brigăzile de tractoare din regiunea Stalin au fost retrase de pe teren abia la începutul lunii ianuarie 1956, totuși la 8 februarie a.c., reparațiile necesare întregului parc de tractoare și mașini agricole din regiune au fost terminate. Acest însemnat succes al mecanizatorilor din cele 7 S.M.T.-uri din regiunea Stalin se datorește pe de o parte măsurilor tehnico-organizatorice luate încă de la începutul campaniei de reparații, precum și aplicării metodei sovietice de reparații pe ansamble și subansamble.

Paralel cu reparațiile, echipele de lucrători trimiși din S.M.T. pe teren au încheiat contracte pentru lucrările agricole. S.M.T.-Sighișoara a încheiat pînă în prezent contracte de lucrări pentru 3.400 hantri, iar S.M.T.-Turnișor pentru 2.800 hanturi.

● Mecanizatorii de la S.M.T. Ciorani, regiunea Ploești, antrenați în întrecere socialistă și aplicînd metoda de reparații pe ansamble și subansamble de piese, au reușit să termine încă de la 4 februarie 1956 repararea întregului parc de tractoare și mașini agricole.

Cele 64 de tractoare și restul mașinilor agricole au fost reparate numai în atelierul mecanic al stațiunii. La aceste lucrări s-au evidențiat în mod deosebit mecanizatorii Gh. Mușat, Ion D Mitică, Anghel Nicolae, Vasile I. Nicolae, Sandu Oprea și Ion Oprea, care și-au depășit zilnic normele de lucru cu 75—130 la sută.

Ioniță Oprea
corespondent

● Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, regiunea Galați, au terminat în ziua de 7 februarie repararea tuturor tractoarelor, mașinilor agricole și anexelor de exploatare planificate a fi reparate în atelierele stațiunii. De asemenea, ei au reparat și șasiurile de la cele 30 de tractoare ale căror motoare sînt în reparație la centrul mecanic Tecuci.

I. L. Teodoru
corespondent

Cauze obiective?

Muncind cu entuziasm pentru a traduce în fapte sarcinile ce le revin din Directivele celui de al II-lea Congres al partidului, mecanizatorii din numeroase S.M.T.-uri din regiunea Baia Mare au repurtat succese însemnate în acțiunea de reparare a mașinilor și tractoarelor.

Cu totul alta este însă situația la S.M.T. Apa din această regiune unde pînă zilele trecute nu se recepționase nici măcar un singur tractor. Din situația pe care S.M.T. Apa a prezentat-o de curînd comandamentului regional de reparații reieșea că în această stațiune ar fi fost reparate 7 tractoare. Dar, la întrebarea cîte din cele 7 tractoare ar putea intra imediat în brazdă, tov. Mihai Cociș, mecanicul șef al S.M.T.-ului, nu a putut indica nici unul, deoarece la fiecare tractor așa-zis „reparat" e nevoie să fie schimbate unele piese, să fie verificată instalația electrică etc.

De ce a rămas atît de mult în urmă cu reparațiile S.M.T. Apa? „Cauzele obiective" pe care le invocă tovarășii din conducerea stațiunii (director Gh. Crețu) nu rezistă nici una unei temeinice analize a situației reale. Principala cauză „obiectivă" invocată de acești tovarăși este lipsa pieselor de schimb. Adevărul este că, neținînd o legătură permanentă cu baza de aprovizionare nr. 13 din Oradea, conducerea stațiunii nu a procurat la timp mecanizatorilor piesele de schimb de care aveau nevoie la executarea reparațiilor. De altfel, la S.M.T. Apa nici nu a fost stabilit cu precizie de la început — așa cum trebuia — necesarul de piese de schimb; acesta a fost întocmit și comunicat numai pe măsură ce s-a demontat fiecare tractor. Pe de altă parte, în tot cursul lunii ianuarie, conducerea stațiunii nu s-a mai interesat despre mersul reparațiilor la tractoarele trimise centrului mecanic Carei. Dacă ar fi făcut acest lucru, ar fi aflat că acest centru mecanic dispune de un surplus de piese de schimb (ca, de pildă, trombe-diferențial) ce lipseau în stațiune. Unele piese de schimb și în special supape I.A.R., axe-culbutori, pinteni ori bulcane-pinteni, puteau fi asigurate dacă s-ar fi făcut apel la sprijinul uzinelor „Unio" — Satu Mare sau „Atelierele Centrale" din Baia Mare. In urma comenzilor depuse de alte S.M.T.-uri, întreprinderile industriale din localitate au executat astfel de piese.

Iată, deci, că nu „cauzele obiective", ci organizarea defectuoasă a aprovizionării și lipsa de inițiativă a factorilor de răspundere au determinat lipsa pieselor de schimb la S.M.T. Apa.

Alt motiv pentru care S.M.T. Apa a rămas în urmă cu reparațiile îl constituie faptul că utilajul mecanic cu care a fost dotată stațiunea nu este folosit în întregime. Cele două bancuri de centricubat pompele de injecție nu au fost nici pînă acum montate, deși se simte mult lipsa lor. Zilele trecute, de pildă, cînd s-a încercat recepționarea cîtorva tractoare, la probele făcute, nici unul din ele nu a putut porni, deoarece pompele de injecție și injectoarele nu erau bine reglate.

La toate aceste deficiențe se adaugă și faptul că mecanizatorii lucrează în frig, deși stațiunii i s-a repartizat combustibilul necesar încălzirii atelierelor. In aceste condiții, este normal ca viteza zilnică de lucru planificată să nu poată fi realizată.

O bună parte din vina pentru situația existentă la S.M.T. Apa o are și serviciul regional S.M.T. Sesizat de către mai multe S.M.T.-uri despre lipsa unor piese de schimb, serviciul regional S.M.T. (șef de serviciu G. Cora) nu a făcut din timp restructurarea pieselor de schimb între stațiuni. La S.M.T. Mărtinești și S.M.T. Carei, de pildă, au prisosit multă vreme serii întregi de repere, de care alte stațiuni din regiune au avut mare nevoie.

De asemenea, serviciul regional S.M.T. ar fi trebuit să controleze din timp cum s-au organizat și cum se desfășoară reparațiile în fiecare unitate în parte.

Pînă la data cînd trebuie terminată repararea utilajului agricol au mai rămas puține zile. Conducerea S.M.T.-ului Apa, cu sprijinul serviciului regional S.M.T., are datoria să ia de urgență măsurile ce se impun, pentru ca pînă la termenul stabilit, întregul parc de mașini și tractoare al acestui S.M.T. să fie bine și complet reparat.

I. LEȘEANU

Un procedeu simplu de folosire a stufului în construcțiile agrozootehnice

Am citit articolul „Stuful — un prețios material pentru construcțiile agrozootehnice" publicat în numărul 184 al ziarului „Agricultura Nouă", sub semnătura tov. ing. A. Segal. In legătură cu acest articol, doresc să arăt unul din procedeele simple folosite în U.R.S.S. la construirea clădirilor agrozootehnice din stuf.

Vizitînd Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, am văzut acolo expuse prototipuri, machete și proiecte reprezentînd construcții diverse cu caracter agrozootehnic executate din stuf — sau folosind stuful ca material principal: saivane de oi, magazii pentru cereale, remize pentru mașini și utilaj agricol, grajduri pentru cai, grajduri pentru vaci etc.

Cu ocazia vizitei făcute în Republica Socialistă Sovietică Uzbekistan, am văzut de asemenea diferite construcții pe bază de stuf.

Acest sistem de construcții se deosebește de sistemul STUFARC prin simplitatea execuției (nu mai necesită piese special confecționate, fare pentru formarea arcului etc.) el folosind sulurile de stuf confecționate de către din lemn.

Prin dimensiunile relativ mici, executarea acestor suluri poate fi făcută chiar și în cameră.

Voi încerca să redau pe scurt modul în care este executat din stuf un saivan pentru 200 de oi.

Recoltarea stufului

Recoltarea stufului este una din primele operații ce trebuie să fie făcută înainte de a se trece la construirea propriu-zisă. Stuful trebuie să fie recoltat atunci cînd a ajuns în perioada de coacere, să fie depozitat în aer liber, astfel ca să se poată usca în bune condiții.

Un timp prielnic recoltării stufului este și acum, în timpul iernii, cînd apa bălților și lacurilor este înghețată, ușurînd astfel efectuarea acestei lucrări.

După ce stuful a fost transportat la locul de construcție, se procedează la alegerea lui astfel ca firele să fie întregi și curățite de moturile din vîrf.

Alegerea și pregătirea terenului pentru construcție

Terenul ales pentru construcție trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie mai ridicat, pentru ca apele provenite din ploi să nu se strîngă în jurul construcției; să nu fie amplasat în coama de deal sau pe firul văilor, unde se poate strînge apa, sau în locuri unde s-ar produce înzăpezirea.

Terenul se curăță de ierburi, de stratul vegetal, rădăcini de copaci și se nivelează. Suprafața necesară pentru un saivan de 200 de oi sau 400 tineret ovin este de cca 200 m.p. Dacă socotim lățimea între 5,60—6,00 metri, lungimea va fi de cca 35 de metri.

După nivelarea terenului, se execută o săpătură de fundație de 0,30 metri lățime și circa 50—60 cm adîncime. Se va avea în vedere ca această săpătură să fie făcută cu puțin timp înainte de începerea montării pereților de stuf astfel ca săpătura să nu se umple cu apă sau malurile ei să se dărîme.

Confecționarea sulurilor din stuf

Spre deosebire de metoda arătată în articolul tov. ing. Segal, în Uniunea Sovietică arcele de stuf la saivane se execută în formă de suluri de stuf cu o grosime de 30 cm. diametru.

Confecționarea acestor suluri din stuf este foarte simplă. Ea se face de obicei în apropierea depozitului de stuf sau sub un șopron-remiză, în cazul cînd plouă sau este vreme rea. Pe o capră de lemn, cu lungimea de 4—6 m, se așază un maldăr de stuf, în grosime de 40—50 cm, care se leagă și se strînge bine cu sîrmă groasă de 2—3 mm la distanță de 25—35 cm între legături. Sulurile pentru un saivan de 200 de oi se execută cu două lungimi. Jumătate din suluri se fac în lungime de 6 m, iar jumătate, în lungime de 4 m. Pentru 4 m lungime vom face cca 10 legături de sîrmă, iar pentru sulul de 6 m, 16 legături de sîrmă. Diametrul sulurilor după ce sînt strînse cu sîrma este de 20—30 cm. (Fig. 1).

Confecționarea acestor suluri de stuf se poate face de către 2—6—10 oameni și mai mulți, în funcție de numărul de oameni disponibili și de urgența lucrării.

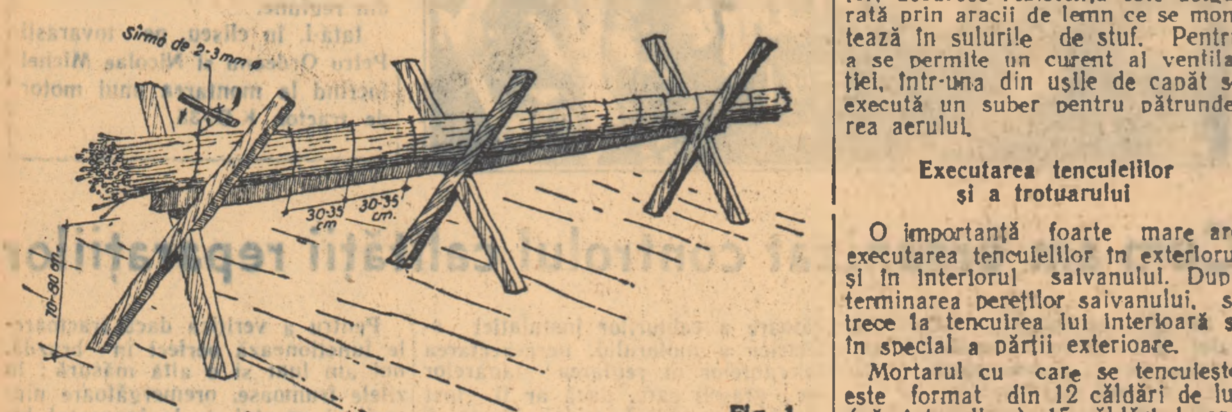

Fig. 1.

Montarea sulurilor de stuf

După confecționarea unui număr suficient de suluri, (cca 200 de suluri pentru un saivan de 200 de oi), se trece la executarea unui cadru (cofraj) mobil din lemn.

Acest cofraj se compune din două arce-semicerc cu raza de 2,75—3,00 m, executate din riglă de brad, sau altă esență, cu o talpă din același material și trei raze-spraiț — una verticală și două la 45° în dreapta și stînga. Cele două arce sînt fixate prin scînduri sau rigle, bătute, la 50—60 cm una de alta, pe partea superioară a arcului formînd o boltă, pe care se va construi saivanul. Talpa cofrajului glisează pe două scînduri orizontale așezate pe țăruși bătuți în pămînt de-a lungul saivanului. Capetele sulurilor de stuf, înainte de a se întrebuința, se introduc într-o baie de bitum cald, astfel ca stuful să nu putrezească atunci cînd capetele arcului ar da de umezeală. In cazul cînd lipsește bitumul, se poate întrebuința carton asfaltat, cu care se îmbracă capătul sulului de stuf ce intră în pămînt pe o porțiune de cca 1 m înălțime (Fig. 2).

După ce săpătura de fundație este pregătită, se poate începe montarea sulurilor de stuf în arce.

Pe fundul săpăturii este bine să se fixeze plăci prefabricate din beton armat cu stuf sau fier beton, în formă de V, în lungime de 3 m, montate intercalat în cele două fundații paralele, în care se introduce capătul bituminizat al sulului de stuf. In cazul cînd nu se pot executa aceste plăci de beton, se poate folosi ca pat pentru capetele sulurilor un strat de nisip de 15—20 cm, peste care se așază, de-a lungul săpăturii de fundație, un sul sau două de stuf confecționate în același mod, însă total bituminizate. Peste acest sul se fixează capetele sulurilor de stuf orizontal bituminizate care formează sistemul de rezistență a construcției salvanului. Ca pat pentru capetele de stuf se mai poate întrebuința un strat de beton de 20 cm sau chiar bucăți de piatră bine bătute cu maiul.

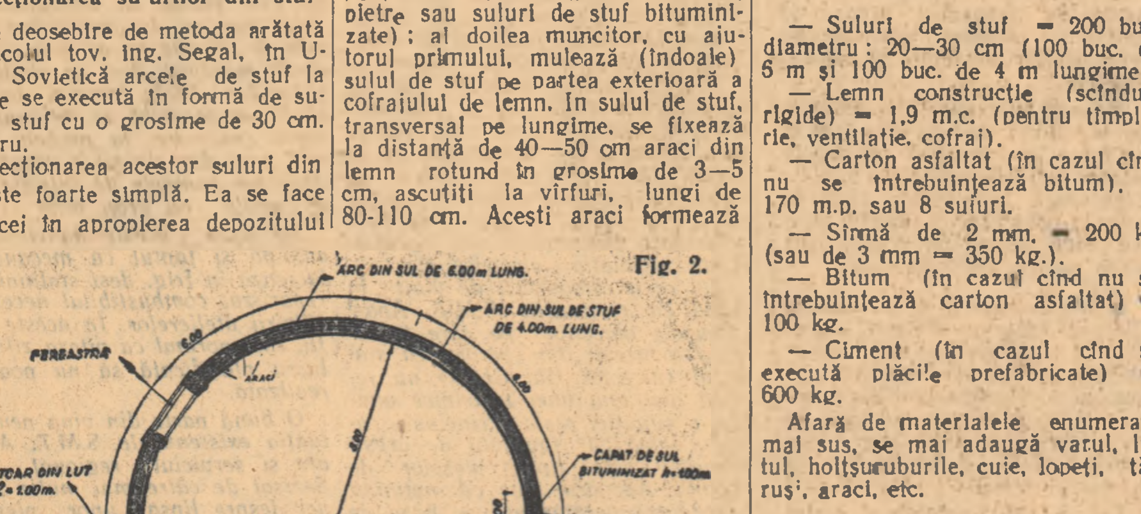
Montarea sulurilor în pereții construcției salvanului se face astfel: un muncitor ține capătul sulului bituminizat, îl introduce în săpătura de fundație și îl fixează bine pe patul respectiv (plăci de beton, piatră, sau sulul de stuf bituminizat); al doilea muncitor, cu ajutorul primului, mulează (îndoaie) sulul de stuf pe partea exterioară a cofrajului de lemn. In sulul de stuf, transversal pe lungime, se fixează la distanță de 40—50 cm araci din lemn rotund în grosime de 3—5 cm, ascuțiți la vîrfuri, lungi de 80-110 cm. Acești araci formează armătura de legătură a sistemului de rezistență — pe o porțiune de cca 1 m din lungimea saivanului. Folosindu-se araci, nu mai este necesară coaserea cu sîrmă a sulurilor de stuf între ele. (Fig. 3).

După cum am arătat mai sus, lungimea sulurilor de stuf este de 4 și 6 metri. Aceste suluri se intercalează: unul lung din dreapta se întîlnește cu altul scurt din stînga și invers, în continuare: unul lung din stînga cu unul scurt din dreapta. Sulurile lungi din stuf formează bolta construcției. La intervale de cîte 5 metri în interior de-a lungul construcției se montează cîte un arc de stuf care dublează rezistența construcției, formînd așa-zisele coaste de rezistență.

Fig. 3.

Fig. 2.

Executarea pereților de la capete și a tîmplăriei

Pereții de la capetele saivanului se fac din aceleași suluri de stuf, care se vor așeza vertical unul lîngă altul, iar pentru legătură, vom folosi de asemenea araci din lemn. Aracii leagă sulurile între ele, precum și pereții de capăt de arcul semicircular de rezistență. In acești pereți se lasă golurile necesare pentru uși.

Tîmplăria se execută din lemn. O căptușeală prinde pe o lățime de 10—20 cm pereții stufului, făcînd-o rigidă cu holtșuruburi sau cuie.

Tăierea golurilor ferestrelor și ventilațiilor se face cu fierăstrăul de mînă. După tăiere, se fixează locul ferestrei care se prinde cu holtșuruburi de căptușelile de scîndură ce îmbracă de o parte și de alta pereții construcției.

In acest sistem nu mai este nevoie de coaserea cu sîrmă a capetelor, deoarece rezistența este asigurată prin aracii de lemn ce se montează în sulurile de stuf. Pentru a se permite un curent al ventilației, într-una din ușile de capăt se execută un suber pentru pătrunderea aerului.

Executarea tencuielilor și a trotuarului

O importanță foarte mare are executarea tencuielilor în exteriorul și în interiorul saivanului. După terminarea pereților saivanului, se trece la tencuirea lui interioară și în special a părții exterioare.

Mortarul cu care se tencuiește este format din 12 căldări de lut (pămînt galben), 15 căldări de apă și o căldare de var nestins praf. Cu această pastă se execută tencuirea suprafețelor de dinafara salvanului în două straturi. Cu primul strat se astupă și se nivelează suprafața, iar cu al doilea strat, după ce primul s-a uscat, se tencuiește din nou pentru impermeabilizarea învelitorii. După ce s-a uscat acest strat, salvanul se spoiește cu var.

In interior, salvanul se tencuiește numai cu un strat pe înălțimea de 1 metru sau în întregime, după posibilități.

Un trotuar în jurul construcției este absolut necesar pentru îndepărtarea apelor provenite din ploi. Acest trotuar se execută pe o umplutură de lut bătut de cca 30—40 cm. înălțime, cu pante de scurgere spre exterior pe o lățime de 1—1.20 m.

Același mortar de la tencuieli se întrebuințează și la tencuirea trotuarului. Este bine ca lutul să fie armat cu rețea de stuf, așezîndu-se firele de stuf la distanța de 10—15 cm unul de altul.

Se mai recomandă ca în jurul construcției să se execute un trotuar din cărămidă pe lat, montată tot pe un strat de lut bătut; între rosturile cărămizii se execută o umplutură din aceeași tencuială ca la acoperiș. La marginea trotuarului, se execută un șanț pentru drenarea apelor.

Materiale necesare pentru construirea unui salvan pentru 200 de oi

— Suluri de stuf = 200 buc. diametrul: 20—30 cm (100 buc. de 6 m și 100 buc. de 4 m lungime).

— Lemn constructiv (scînduri rigide) = 1,9 m.c. (pentru tîmplărie, ventilație, cofraj).

— Carton asfaltat (în cazul cînd nu se întrebuințează bitum). = 170 m.p. sau 8 suluri.

— Sîrmă de 2 mm. = 200 kg (sau de 3 mm = 350 kg.).

— Bitum (în cazul cînd nu se întrebuințează carton asfaltat) = 100 kg.

— Ciment (în cazul cînd se execută plăcile prefabricate) = 600 kg.

Afară de materialele enumerate mai sus, se mai adaugă varul, lutul, holtșuruburile, cuie, lopeți, tăruși, araci, etc.

Alte construcții ce se pot executa din stuf

In același sistem constructiv ca al saivanului se mai pot executa remize pentru mașini agricole, cotețe pentru păsări, magazii pentru cereale.

Folosind aceleași suluri din stuf, însă într-un sistem constructiv diferit, se pot executa grajduri de vaci, viței, de tineret, de cai și boi de muncă, precum și barăci în cîmp pentru adăpostirea muncitorilor sezonieri etc.

La aceste construcții, sistemul de rezistență nu mai este în totalitatea lui din stuf, ci intervin și elemente diverse de rezistență din lemn sau alte materiale.

Arh. GH. OLARIU
Institutul de proiectări de construcții agricole

Președintele Eisenhower va continua corespondența cu N. A. Bulganin

WASHINGTON 8 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite postul de radio Washington, președintele Eisenhower a declarat la 8 februarie în cadrul unei conferințe de presă că va continua corespondența cu primul ministru sovietic Bulganin, considerînd că America trebuie să folosească orice cale spre pace. Potrivit afirmațiilor președintelui, el nu a terminat încă redactarea răspunsului la ultima scrisoare a lui Bulganin.

Răspunzînd unui corespondent care i-a cerut să facă o apreciere asupra rezultatelor tratativelor cu primul ministru Eden în problema Orientului Mijlociu, președintele a spus că va face tot ce-i stă în putință pentru a împiedica izbucnirea ostilităților în Orientul Mijlociu.

Eisenhower a declarat că pînă la sfîrșitul lunii va fi, probabil, în măsură să hotărască dacă va candida sau nu în alegerile prezidențiale.

Problema algeriană nu poate fi rezolvată prin folosirea forței și a represiunii

PARIS 8 — Corespondentul Agerpres transmite: Președintele Consiliului de Miniștri francez, Guy Mollet a continuat în cursul zilei de miercuri întrevederile începute la 7 februarie cu delegați ai diferitelor organizații musulmane și franceze din Algeria și cu reprezentanți ai autorităților militare și administrative din această țară. In seara de 8 februarie, Guy Mollet a avut o întrevedere cu reprezentanții Uniunii generale a sindicatelor algeriene (afiliată la Confederația Generală a Muncii din Franța). In cadrul acestei întrevederi, reprezentanții Uniunii generale a sindicatelor algeriene au arătat primului ministru că muncitorii algerieni împreună cu întregul popor algerian nu mai vor să suporte regimul colonialist și că problema algeriană nu poate fi soluționată în niciun caz prin folosirea forței și a represiunilor.

In acest timp, cercurile colonialiste franceze continuă să exercite presiuni intense asupra primului ministru, urmărind să-l determine să renunțe la politica de tratative pașnice cu reprezentanții poporului algerian, preconizată în declarația sa guvernamentală. După cum arată ziarele, în cursul întrevederilor avute de Guy Mollet cu reprezentanții cercurilor marilor capitaliști și latifundiari din Algeria aceștia au cerut primului ministru să continue războiul colonialist și represiunile împotriva poporului algerian.

Cercurile colonialiste din Algeria sînt sprijinite de reacțiunea din metropolă care este interesată, după cum scrie ziarul „Le Populaire" în „crearea unei situații tulbure în Algeria" pentru a submina poziția noului guvern și a pregăti drumul spre putere unui guvern al dreptei reacționare și clericale.

Discursuri calomnioase ale cancelarului Adenauer

BONN 8 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu alegerile pentru landtagul Landului Baden-Wurttemberg, care vor avea loc la 4 martie, cancelarul Adenauer a rostit discursuri electorale la Karlsruhe și Stuttgart. După cum reese dintr-o informație publicată de ziarul vest german „Frankfurter Allgemeine", discursurile lui Adenauer au fost ținute în spiritul recentei declarații a lui Eisenhower și Eden. Cancelarul a repetat născocirile absurde despre „primejdia comunistă" și a susținut că Uniunea Sovietică ar intenționa să intensifice „războiul rece" împotriva occidentului. In legătură cu aceasta el a declarat că Republicii Federale îi revin „obligații sporite" și că ea este menită să joace „rolul conducător în respingerea comunismului".

Adenauer a lăsat să se înțeleagă că puterile occidentale cer guvernului de la Bonn în primul rînd să grăbească înarmarea Germaniei occidentale. „Dacă la discutarea celor 25 legi militare, care mai urmează să fie adoptate, în Bundesrat se vor ivi conflicte — a declarat el — prestigiul Republicii Federale va fi zdruncinat în modul cel mai grav în ochii aliaților".

In declarațiile sale cancelarul nu s-a dat înlături de la calomnii la adresa realității sovietice. Străduindu-se, probabil, să slăbească impresia produsă opiniei vest germane de perspectivele dezvoltării economiei sovietice în următorii cinci ani, Adenauer a încercat să pună la îndoială posibilitățile economice ale Uniunii Sovietice și a subliniat în fel și chip „superioritatea" occidentului.

Un savant iugoslav despre recentul acord sovieto-iugoslav

BELGRAD 8 (Agerpres). — Ziarul „Borba" a publicat răspunsurile academicianului P. Savici, vice-președinte al Comisiei Federative iugoslave pentru energia atomică, la întrebările redacției postului de radio Belgrad în legătură cu semnarea acordului de colaborare în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice între Iugoslavia și U.R.S.S.

Cu ajutorul științific și tehnic acordat de specialiștii sovietici, a spus Savici, specialiștii noștri, care vor lua parte la construirea reactorului, vor crea un reactor experimental cu o putere de 6.500—10.000 kw. Savici a declarat în continuare că uraniul înobilat și apa grea pentru funcționarea reactorului puse la dispoziție de guvernul sovietic în condiții favorabile, vor permite să se reducă timpul necesar industriei iugoslave pentru a putea produce singură aceste materiale necesare. Un mare ajutor, a subliniat Savici, primim de asemenea prin folosirea experienței oamenilor de știința și inginerilor sovietici la construirea reactorului.

Datorită acestui acord, a spus între altele P. Savici, vom lichida stagnarea provocată de starea generală a industriei noastre și vom face posibilă o dezvoltare mai rapidă a ramurilor industriale necesare pentru aceasta.

Nota Guvernului R. P. R. adresată Guvernului S. U. A. la 8 februarie 1956

La 8 februarie 1956 tov. Ștefan Cleja, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe, a primit pe Dl. Robert Thayer, ministrul S.U.A la București, și i-a înmînat nota Guvernului romîn în legătură cu pătrunderea în spațiul aerian al R.P.R., a unor baloane lansate de către autoritățile militare americane.

Nota Guvernului romîn are următorul cuprins:

„Guvernul Republicii Populare Romîne consideră necesar să atragă atenția Guvernului Statelor Unite ale Americii asupra celor ce urmează:

In ultimul timp, baloane de mari dimensiuni care transportă instrumente și aparate automate de fotografiere aparataj electronic de radio-emisie și recepție, au pătruns în număr mare în spațiul aerian al R.P.R., venind din direcția nord-vest.

Aceste baloane și materialul pe care-l poartă sînt de fabricație americană purtînd firma fabricilor din S.U.A., care le-au produs, Sigma Instruments, Boston, Atlas Engineering Co., Roxbury, Mass., A. W. Haydon Company, Waterbury, Conn., Mallory, etc.

După toate datele, baloanele sînt lansate de autoritățile militare americane, în special de pe teritoriul Germaniei occidentale. Din materialul baloanelor capturate cercetat de organele de specialitate, rezultă că prin aceste mijloace se execută fotografierea aeriană a teritoriului deasupra căruia zboară.

Lansarea acestor baloane în spațiul aerian romîn contravine tuturor normelor și uzanțelor de drept stabilite pentru apărarea intereselor reciproce între state care întrețin relații normale. Potrivit acestor norme, pătrunderea în spațiul aerian al altei țări este inadmisibilă fără autorizarea acelei țări și fără respectarea legilor sale interne de zbor care apără securitatea navigației, a vieții oamenilor și a teritoriului țării respective. Lansarea baloanelor de către autoritățile militare americane deasupra teritoriului romîn, creează un pericol grav pentru navigația aeriană, pentru viața pasagerilor și piloților avioanelor ce zboară pe liniile interne și internaționale ale R.P.R.

Totodată baloanele, care explodează ușor, au provocat după cădere accidente serioase, pricinuind răni și arsuri unui număr de persoane printre care și copii.

Aceste acțiuni ale autorităților militare americane constituie o violare a suveranității de stat a Republicii Populare Romîne și încalcă principiile fundamentale ale Cartei Organizației Națiunilor Unite a cărei semnatare sînt și Statele Unite ale Americii.

Față de cele de mai sus, Guvernul Republicii Populare Romîne protestează împotriva acțiunilor ilegale de lansare a acestor baloane și consideră că Guvernul Statelor Unite are obligația să ia deîndată măsuri pentru încetarea lor".

D-l. Robert Thayer a declarat că va transmite Guvernului său nota Guvernului romîn.

Noi manifestații rasiste în S. U. A.

TUSCALUSA (ALABAMA) 8 (Agerpres). — După cum relatează France Presse, Reuter, și alte agenții de presă, în ultimele zile au avut loc la Universitatea Tuscalusa din statul Alabama manifestații rasiste violente cu scopul de a împiedica pe studenta de culoare Authurine Lucy să urmeze cursurile acestei universități.

Authurine Lucy a reușit abia în ultimul timp, după trei ani de eforturi și după ce s-a adresat în acest scop autorităților judecătorești, să obțină admiterea în această universitate care de la înființarea sa nu a primit nici un student negru. In ziua cînd ea s-a prezentat la cursuri peste 2.000 de persoane — pe care agențiile care relatează aceste știri le denumesc „studenți" — au încercat să o împiedice cu forța să se folosească de dreptul ce-i fusese acordat. In strigăte de „Alabama aparține albilor", studenții rasiști ai acestei universități s-au dedat la tot felul de acte de intimidare și violență. Authurine Lucy a fost lovită cu pietre, ouă stricate și alte „proiectile", tratament la care au fost supuși și profesorii care au încercat să-i potolească pe manifestanți.

Aceste manifestații au durat trei zile, în care timp huliganii au aruncat cu petarde, au spart geamurile automobilelor conduse de negri și au ridicat în fața bibliotecii universității o cruce aprinsă semnul Ku-Klux-Klanului. Cu toate aceste acte de violență Authurine Lucy a continuat să se prezinte la cursuri. Autoritățile universitare însă cedînd presiunilor exercitate de studenții rasiști, au anunțat marți că au hotărît „să interzică pentru moment din motive de securitate accesul la cursuri a studentei Authurine Lucy".

O recunoaștere semnificativă

NEW YORK 8 (Agerpres). — Corespondentul din Washington al ziarului „New York Times" relatează că recent comandamentul forțelor militare aeriene ale Statelor Unite a recunoscut că, în cursul ultimei luni, forțele militare aeriene au lansat 500 de baloane „meteorologice" care au pătruns în spațiul aerian al Uniunii Sovietice.

Expertul pentru problemele militare al ziarului „New York Times", Baldwin, scrie că în afară de funcțiunile „meteorologice" baloanele îndeplinesc numeroase alte funcțiuni. Arătînd rolul „de recunoaștere" al acestor baloane, Baldwin continuă: „Pe baloane pot fi instalate aparate de fotografiat, aparate radar și de televiziune. Baloanele pot transmite informații la baza de lansare".

Cauzele conflictelor arabo-israeliene

In ultimul timp, situația din Orientul Apropiat și Mijlociu a devenit deosebit de încordată. Creșterea încordării în această parte a lumii este urmarea politicii și uneltirilor cercurilor agresive din Anglia și S.U.A. care vor să impună țărilor arabe pactul militaro-colonialist de la Bagdad.

Pentru a înfrînge împotrivirea popoarelor arabe, Anglia — direct — și S.U.A. — indirect — folosesc cele mai variate mijloace ale diplomației de forță. Dintre aceste mijloace, face parte și instigarea Israelului împotriva țărilor arabe vecine. Astfel, au fost provocate sîngeroase ciocniri la granița dintre Israel și Egipt și la granițele Israelului cu celelalte țări arabe. O asemenea politică agresivă urmată de cercurile reacționare din Israel nu corespunde cîtuși de puțin intereselor naționale ale poporului din această țară, dar, în schimb, dă apă la moară imperialiștilor.

„In realitate — a scris ziarul egiptean „Al Gumhuria" — lupta se dă nu între noi și Israel, ci între popoarele din această regiune și statele imperialiste... Aceste state vor ca noi să fim de partea lor. Ele ne spun: treceți de partea noastră, sau veți fi amenințați de Israel. Vindeți-ne țara voastră, cedați-ne pe fiii voștri... căci, de nu, vă va amenința Israelul".

Toate evenimentele politice întîmplate în ultimii ani dovedesc limpede că adevărata cauză a vrajbei ce s-a iscat între țările arabe și Israel și a primejdiei care amenință securitatea și independența națională a țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu se datorește politicii imperialiste dusă de Anglia și S.U.A. pentru a putea stăpîni imensele avuții de petrol din această parte a globului și pentru a crea un bloc militar agresiv în această regiune.

După primul război mondial, Palestina a devenit un teritoriu sub mandatul Angliei. In această perioadă, a început o imigrare masivă a populației evreiești în Palestina. Autoritățile engleze au privit cu ochi buni această imigrare, pe care voiau s-o folosească pentru a ațîța vrajba între națiunile de acolo și astfel să-și consolideze prin intrigi pozițiile în Orientul Apropiat, poziții serios zguduite de luptele de eliberare națională.

Intrigile engleze au suferit însă un eșec și în 1947 Anglia a trebuit să renunțe la mandatul asupra Palestinei. Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, ținînd seama de năzuințele spre autodeterminare ale populației evreiești și arabe din Palestina, a decis în mai 1948 crearea a două state independente pe acest teritoriu. A fost creat un stat evreiesc, care s-a numit Israel, și un stat arab, care poartă numele de Iordania. Dar, imediat după aceea, din cauza uneltirilor și rivalităților dintre monopolurile americane și monopolurile engleze, între noul stat evreiesc și țările arabe a izbucnit războiul. In acest război, Statele Unite au susținut Israelul, sperînd să transforme această țară într-o bază a lor. Anglia, dorind să-și consolideze pozițiile sale șubrede cu ajutorul agenților săi feudali defunctul rege al Iordaniei și prim-ministrul Irakului, a sprijinit țările arabe. Cînd războiul s-a încheiat în 1949 printr-un armistițiu, în urma intervenției O.N.U., el nu a fost totuși urmat de un tratat de pace. Starea de război între țările arabe și Israel continuă pînă azi, deoarece Israelul a păstrat teritoriile ocupate de el în timpul operațiilor militare cu toate că ele erau destinate să facă parte din noul stat arab Iordania.

In calea reglementării relațiilor arabo-israeliene stă nu numai problema teritorială, ci și o altă problemă grea aceea a refugiaților arabi.

Pentru a înrăutăți și mai mult relațiile dintre țările arabe și Israel, cercurile imperialiste încurajează provocările și ciocnirile armate la frontierele Israelului cu țările arabe vecine, pentru a avea pretenția de a se amesteca în treburile lor interne. Incidentele s-au înmulțit tot mai mult, mai ales de la începutul anului 1955, de cînd diplomația anglo-americană încearcă prin toate mijloacele să creeze pactul agresiv de la Bagdad.

Cu toate că Consiliul de Securitate al O.N.U. a condamnat acțiunile agresive ale Israelului, provocările nu au încetat. La 1 septembrie 1955, trupele israeliene au atacat postul egiptean de la Han-Iunis, situat la 20 kilometri de Gaza, iar la 11 și 12 decembrie, ele au pătruns pe teritoriul Siriei în regiunea lacului Tiberiada. Nu întîmplător atacurile au fost îndreptate împotriva Egiptului și Siriei. Aceste două țări arabe și-au manifestat în chip deosebit împotrivirea față de orice formă de colonialism.

Consiliul de Securitate, cînd și-a încheiat la 19 ianuarie discuțiile în jurul plîngerii depuse de Siria împotriva acțiunilor agresive ale statului Israel, s-a aflat în fața a două rezoluții. Una fusese prezentată de Siria și amendată de Uniunea Sovietică și urmărea, dacă era acceptată de Consiliul de Securitate, să împiedice repetarea incidentelor sîngeroase. Cealaltă rezoluție a fost prezentată de S.U.A., Anglia și Franța și arăta lucrurile astfel de parcă Siria ar fi fost responsabilă pentru atacul ce l-a suferit din partea Israelului. Dacă pînă la urmă Uniunea Sovietică a votat cu celelalte țări din Consiliul de Securitate rezoluția puterilor occidentale, a făcut-o pentru că proiectul de moțiune votat condamnă totuși violarea de către Israel a acordului de armistițiu.

Dar puterile imperialiste nu renunță la uneltirile care mențin încordarea în relațiile dintre țările arabe și Israel. Aceasta s-a vădit și din tratativele care au avut loc recent la Washington. In decursul convorbirilor ce au avut loc la Washington între Eden și Eisenhower s-a discutat trimiterea de trupe americane, engleze și franceze în regiunile frontierei arabo-israeliene, chipurile pentru a menține pacea.

Șefii guvernelor din S.U.A. și Anglia au căutat, totodată, să soluționeze divergențele anglo-americane care agravează rivalitatea dintre monopoliștii americani și englezi pentru stăpînirea Orientului Apropiat. Dar, după cum a reamintit un ziar influent egiptean, timpurile cînd treburile țărilor Orientului Apropiat se decideau la Londra, Washington sau Paris au trecut. Țările din această regiune și-au cucerit independența națională și știu să-și rezolve singure problemele, fără amestec din afară.

In ce privește Israelul, securitatea și viitorul său sînt amenințate în mod real. Dar aceasta se datorează supunerii manifestată de guvernul israelian față de Washington și planurilor agresive ale imperialiștilor. Cursa înarmărilor și planul Eden-Eisenhower vor înrăutăți și mai mult această situație. Numai prin înfăptuirea unei politici de pace și de respingere a pactelor agresive, Israelul poate să-și asigure independența și securitatea sa, poate să realizeze condiții pentru relații de bună prietenie și colaborare cu țările arabe.

Partidul Comunist din Israel, singurul partid din această țară care e pătruns de sentimentul răspunderii naționale, a chemat toate păturile populației israeliene să se unească într-un front popular pentru a obține schimbarea radicală a politicii Israelului.

Lupta neobosită dusă de Partidul Comunist din Israel pentru apărarea păcii și a independenței față de imperialism cîștigă tot mai multă simpatie și sprijin. Tot mai mult masele populare văd în politica agresivă a guvernanților israelieni o manevră care are drept scop să le abată atenția de la criza economică, de la șomaj și scumpirea traiului. Dovadă a atașamentului poporului din Israel față de cauza păcii stă faptul că 421.000 de locuitori din Israel, adică 43 la sută din adulți, au semnat petiția păcii împotriva reînvierii militarismului german, împotriva atragerii Israelului într-un pact militar agresiv și pentru tratative directe de pace între Israel și țările arabe.

In lupta lor, forțele păcii și progresului din Israel sînt însuflețite de sprijinul moral politic pe care Uniunea Sovietică și țările lagărului socialist îl acordă tuturor popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu în lupta lor pentru libertate și independență națională.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R P R Apare de două ori pe săptămînă Redacția București, Piața Scînteii Telefon 7.60 10, 7.60 20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.